XXXI. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1975. JÚLIUS 31.

Ludas Matyi

Brenner György rajza

– Keresnünk kellene valakit, aki olykor beszélget a gyerekkel...

KEDVES LUDAS!

HALLÓ, NEM TUDUNK TELEFONÁLNI!

Van Csepelen egy szép, új lakótelep, a Városközpont. Lakunk itt vagy 5—6000-en, s a telefonellátottságunk módfelett érdekes. Ötezrünkre jut összesen egy telefonfülke.

Egy.

Ami még mókásabbá teszi a dolgot: beszélni onnét sem lehet. Rossz.

Valamivel odébb, a teleptől macskaugrásnyira van ugyan még egy fülke. Ez szép is, meg jó is. Már jó annak, aki történetesen rádiót akar hallgatni. Mégcsak érmét sem kell bedobni, az ember leemeli a kagylót és azon át térítésmentesen jön a rádió műsora. Node mi van, ha valaki ne adj isten nem rádiózni, hanem telefonálni megy a fülkébe?

Kínálkozik persze tökéletes megoldás is. Telefonáljunk a postáról. Ott röpke húsz perc alatt érmét is vásárolhat az ember. Hogy a készülék a postán is rossz, az az élc betetőzése. Miért épp a postán lenne jó?

Előfordult, hogy orvos kellett volna. Telefonon két perc alatt lebonyolódik az ilyesmi. De, ha egyszer nincs telefon?! Nos, én egy ősi — tehát tökéletes — megoldást választottam. Elszaladtam a rendelőbe. Ez semmiféle gondot nem okozott, hiszen hála az égnek, futó vagyok. De mit csináljon az a beteg, akinek a családjában történetesen csak labdarúgók vannak? Ez lenne hát az én kérdé sem. De — könyörgök — ne telefonon válaszoljanak. Postagalambbal gyorsabban ideér.

Kiss Beatrix,
1215 Csepel, Ady Endre út 43.

KÉT TANÁCS KÖZT — TANÁCSTALANUL

A Hármashatárhegyre vezető Szépvölgyi út egyike a főváros legfurcsább útvonalainak. Számtalan okból. Például...

1. A fő útvonalak közé tartozik, nevét menet közben mégis kétszer megváltoztatja. Az igazi név előbb egy amolyan holtág-szerűen elkanyarodó útrészben vész el, helyette a főút egész más nevet kap, majd búvópatak módjára ismét felbukkan, mígcsak egy mellékútra kanyarodván végleg el nem tűnik.

2. Rendkívül előkelő útvonal, mert mindenki erre viszi fel külföldi ismerőseit a reprezentatív hegyi vendéglőbe, ugyanakkor néhány roskatag beteg háza a régi Valéria-telep hangulatát idézi.

3. Hogy évente ásnak árkot (gáz, víz, telefon stb. vonalak lefektetésére), de csak kétévenként fedik be. Miért van ez így? Talán, mert a kiskatonák ezt már nem vállalják. Mi mindenesetre javában bukdácsolunk, mert a tavaly ilyenkor vont futóárok után ma sincsenek rendben a járdák.

4. „Járdák" — említettem az előbb. Nos, ez többnyire illúzió, mert az utcának több helyen csak egy járdája van. És egy sor villanylámpája, amelyet a lombok nyaranta csaknem teljesen eltakarnak. Talán jobb is így, mert sötétben minden utca szép. A baj csak az, hogy a legrosszabb járda és a legsötétebb út ugyanarra a szakaszra esik. Itt aztán az autósok évente kidöntenek egy-egy kaput, egy-egy fát — és több kutyát. Csak mellékesen közlöm, hogy mindezt egyetlen veszélyes kanyar kiegyenesítésével el lehetne kerülni.

És, hogy miért van ez így?

Istenkém, az út egyik fele a II., másik fele a III. kerülethez tartozik. És alighanem kisebb gondjuk is nagyobb annál, semhogy egy fél úttal törődjenek.

Két tanács közt elvész a gyermek?

M. É.
(Teljes név és cím)

NEVETTEK!

Nagyon megtetszett egy kis pongyola a Corvinban, kértem blokkolják le. Megyek az 57 forintos blokkal a pénztárhoz, leteszek egy ötvenest egészben és hét forintot 20, meg 50 filléresekben. A pénztárosnő hosszan nézi a pénzt, majd engem.

— Mi ez? — kérdi végül enyhén utálkozva.

— Szerintem, fizetési eszköz — mondom.

És erre jött az elmélyült nevelőmunka.

— Egy intelligens nő — kezdődött a hegyibeszéd — ilyen pénzzel nálunk nem fizet. Ezt vigye a zöldségeshez.

Hirtelen azt sem tudtam, melyik lábamra álljak. Visszakotortam az aprót, letettem helyette egy tízest. De még azóta is dobog a szívem, hogy rossz fát tettem a tűzre. Azt hiszem, hogy itt két megoldás lehetséges:

1. ki kell vonni a forgalomból az aprópénzt,

2. ...vagy az ilyen pénztárost.

Bajai Istvánné,
Baja, Batthyány u. 7.

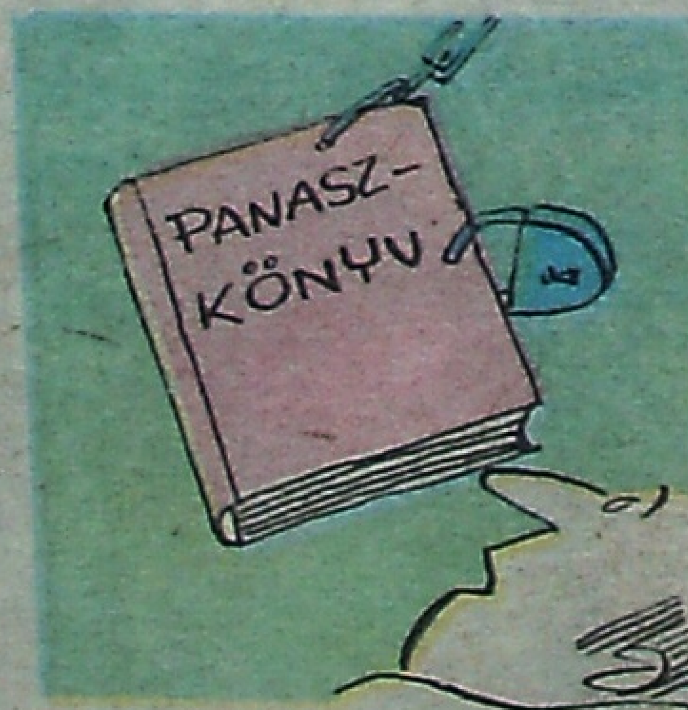
ÜGYES!

Július 9-én reggel 8 óra tájban beléptem a Somogy megyei Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat 443. sz. boltjába (Széplakon) öt darab kifli beszerzésének céljából. A pénztárosnőtől blokkot kértem öt kiflire, de ő felvilágosított, hogy amikor ilyen sok vásárló tolong az üzletben, ezt nem teheti meg. Hozzak a pulttól cédulát kettő forintról. Ezzel jöjjek vissza fizetni, majd újra vissza a pulthoz, az árut átvenni. Ezt én ésszerűtlennek találtam, úgy gondoltam, a bolt dolgozóinak munkáját is megkönnyítem, ha nem háromszor állok sorba, csak kétszer. Reklamációmat azonban a boltvezető nem találta jogosnak, sőt, a panaszkönyv kiszolgáltatását is megtagadta, hogy: „Nem panaszkönyvtéma ez, uram!"

Észrevettem, hogy a pénztárosnő háta mögött ott függ egy vadonatúj panaszkönyv. Saját hatáskörömben le akartam emelni, de nem sikerült, mert a madzagját jó erősen rácsomózták egy szegre. Sőt, még a boltvezető is rámkiáltott, hogy hagyjam békén a panaszkönyvet. Ezzel aztán végleg levett a lábamról. Hiszen ez a szellemes férfiú:

1. csúcsforgalom idején kötelezi minden vásárlóját, hogy háromszor is sorba álljon, akár szükséges, akár nem,

2. egymaga eldönti, hogy mi panaszkönyvtéma, és mi nem az,

3. gondoskodik a bolt panaszkönyvének példás tisztaságáról.

Esküszöm, visszamegyek és beírom az elismerésemet a panaszkönyvbe. Ha megkapom.

Schück Tamás
1102 Budapest, Liget u. 13.

HÚZD, KI TUDJA MIKOR HÚZHATOD!

Szívesen elhúzatnám gyermekeimmel az illetékesek nótáját!

Ha lenne vonónk!

Az év elején vettünk a székesfehérvári műszaki áruházban egy feles hegedűt. Igaz, csak úgy szólóban, mert vonót akkor már az eladók se láttak vagy fél esztendeje. Mi mégis megvásároltuk, mert optimista emberek vagyunk s úgy gondoltuk: akinek az úr hegedűt ád, vonót is ád hozzá.

Hát nem ád.

Azóta járjuk a szaküzleteket Fehérvár és Pest között hiába. A hegedű jótállási ideje lejárt, anélkül, hogy vonó érintette volna a húrjait.

Elképzelhető még kerékpár lánc nélkül, fazék fenék nélkül, áruellátás elgondolás nélkül.

És, hogy mit tesz a gyermek a hegedűvel vonó híján? Nos, amit Szondy két apródja: „Pengeti, pengeti sírván!"

Imhof Jánosné
Székesfehérvár
Kőfém lakótelep, E-épület

A CÍMZETT VÁLASZOL

1975. július 17-i számukban „Illatos szombatok" címmel (E. J. aláírással) megbírálták azon intézkedésünket, hogy a szemétszállítási dolgozók részére szabad szombatot vezettünk be, mellyel kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adom:

A 8/1974. ÉVM—MÜM. sz. rendelet Hivatalunk részére is kötelezően előírja a munkaidő csökkentést (1976. I. 1-től). A szemétszállítás területén a rendelet végrehajtása érdekében többféle munkarenddel kísérletezünk.

Egyik ilyen kísérletünk volt az, hogy néhány területen, ahol hetente hatszor végeztünk szemétgyűjtést, most a heti ötszöri gyűjtésre tértünk át. Itt szeretném tájékoztatásul még azt elmondani, hogy Budapesten a szemét elszállítása érdekében naponta 170 db munkagéppel vonulunk ki. A kísérlet mindössze 12 járatot érintett, mely számból is látható, hogy Budapestnek csak egy kis részére terjedt ki. Természetesen e területeken is elszállítottuk a keletkezett hulladékot a szállodáktól, éttermektől, egészségügyi intézményektől stb. szombati napon is, sőt a lakossági szolgáltatások minél jobbá tétele érdekében a strandok, campingek, egészségügyi intézményeknél vasárnap is végzünk szemétszállítást.

A cikk foglalkozik továbbá létszámgondjainkkal is, melynek enyhítése érdekében közel 10 éve naponta 500 fő (több nem jelentkezik) alkalmi munkavállalót foglalkoztatunk. Ebből is látszik, hogy milyen súlyos problémákkal küzdünk a lakossági szolgáltatások zavartalan biztosítása érdekében, melyet elsődleges fontosságúnak tekintünk.

Az olvasói levélben foglaltakkal egyébként egyetértek: a kommunális szolgáltatást a lakosság igényeihez kell igazítani, ezért a kísérleti szabad szombatot azonnali hatállyal beszüntettük.

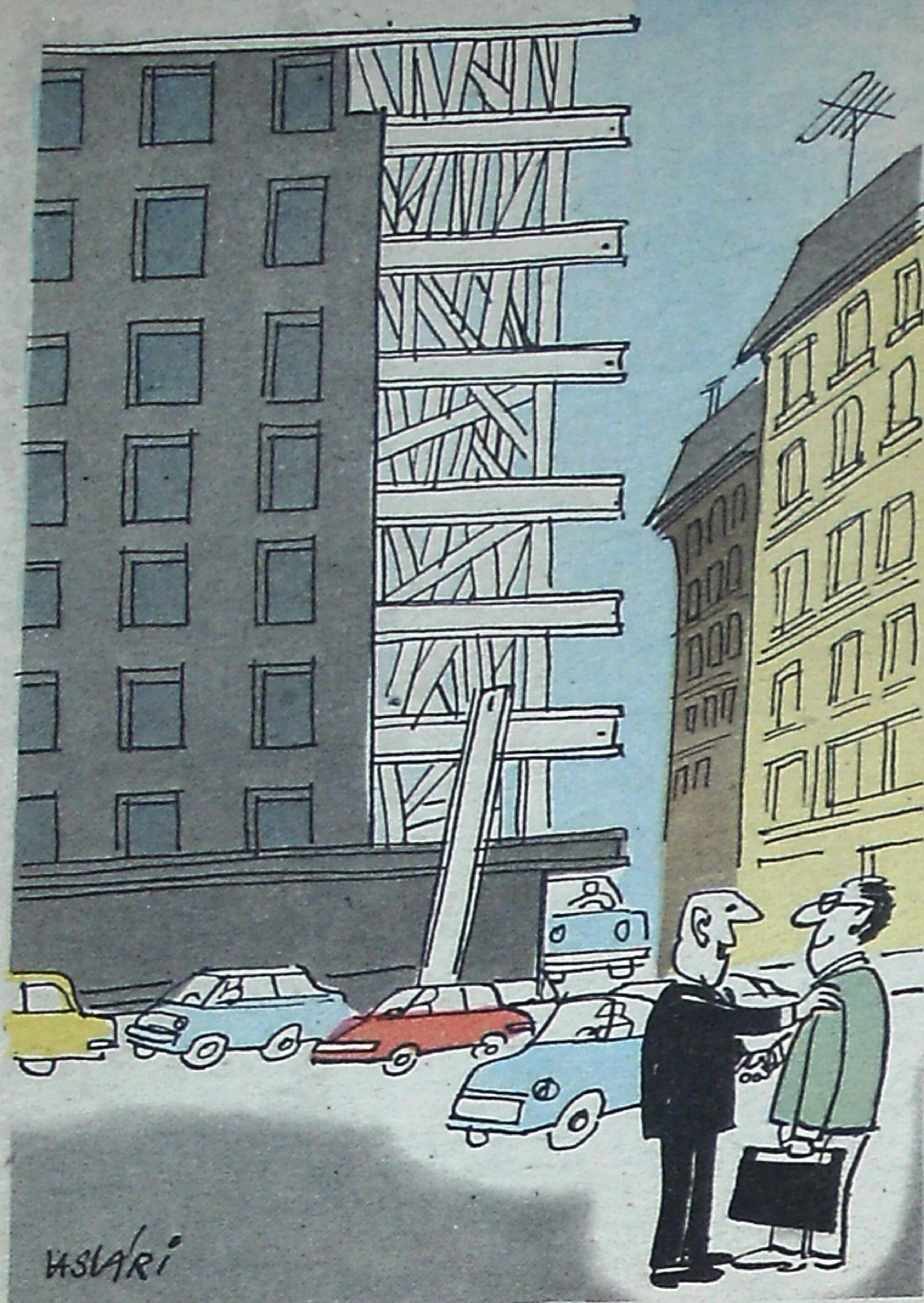
Merényi Iván
főosztályvezető
Köztisztasági Hivatal

„Zugligeti kirándulás" című írásukra az alábbiakat hozzuk szíves tudomásukra a Kereskedelmi Felügyelőség felhívása alapján.

A Disznófő vendéglőt vállalatunk ez év február 24-én tatarozás miatt zárta be. A műszaki vizsgálatok során szakértői bizottság megállapította, hogy a hegy csúszása következtében az épület életveszélyes. Ezek után az épületet drótkordonnal körülkerítettük és 4 db „Életveszély miatt a területre belépni tilos" táblát helyeztünk el. A kordont és a táblákat ismeretlen személyek elvitték és így történhetett meg, hogy a turisták a ház üvegablakán belül korábban elhelyezett, már nem aktuális szöveget olvashatták. Tekintettel arra, hogy a vendéglő a fentiek miatt huzamosabb ideig nem üzemeltethető, a turistautakon elhelyezett irányító táblákat leszereltettük és az épület körül új, veszélyt jelző táblákat helyeztünk el.

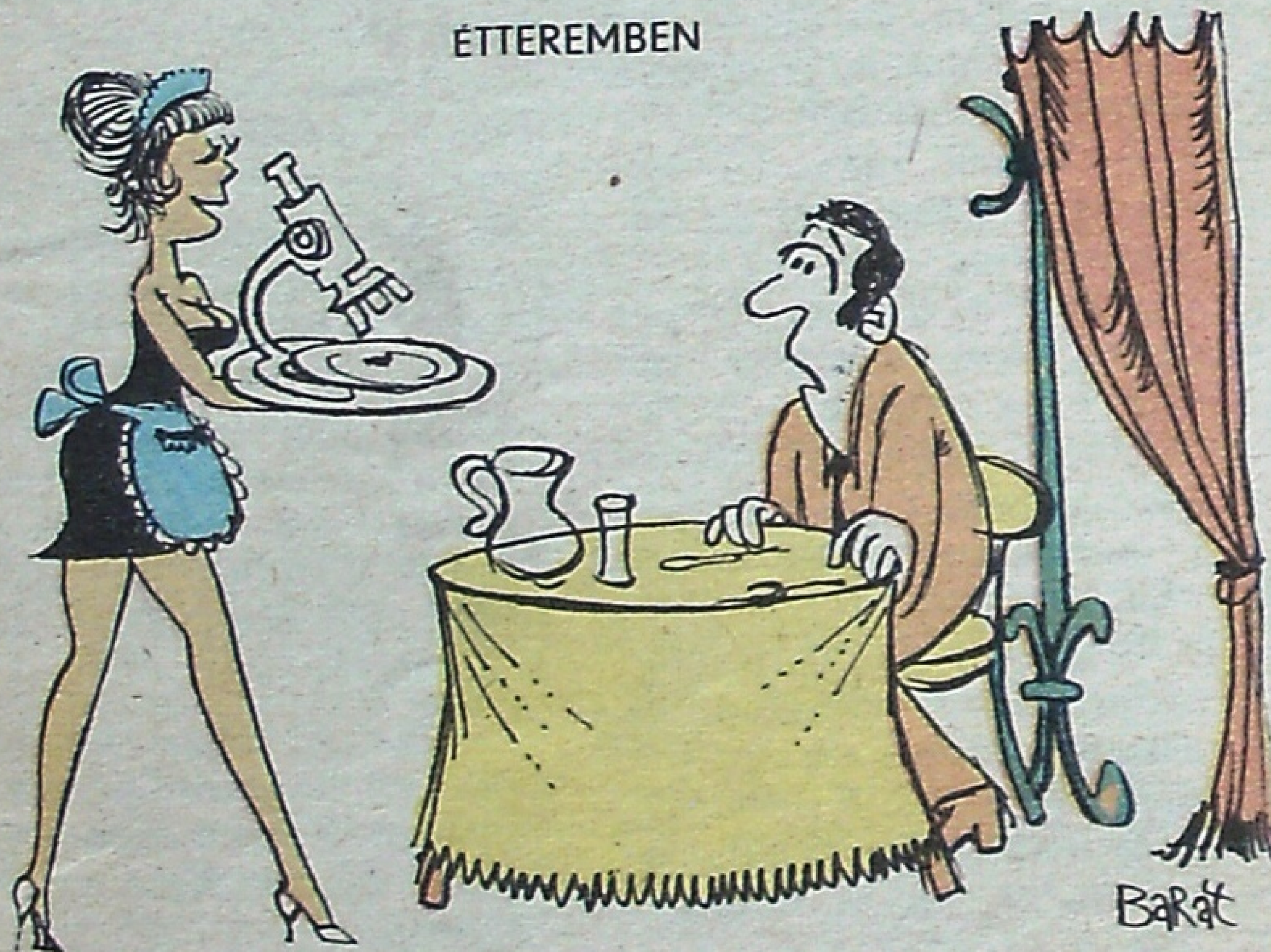
VII. kerületi
Vendéglátóipari V

FÉLBEMARADT ÉPÍTKEZÉS

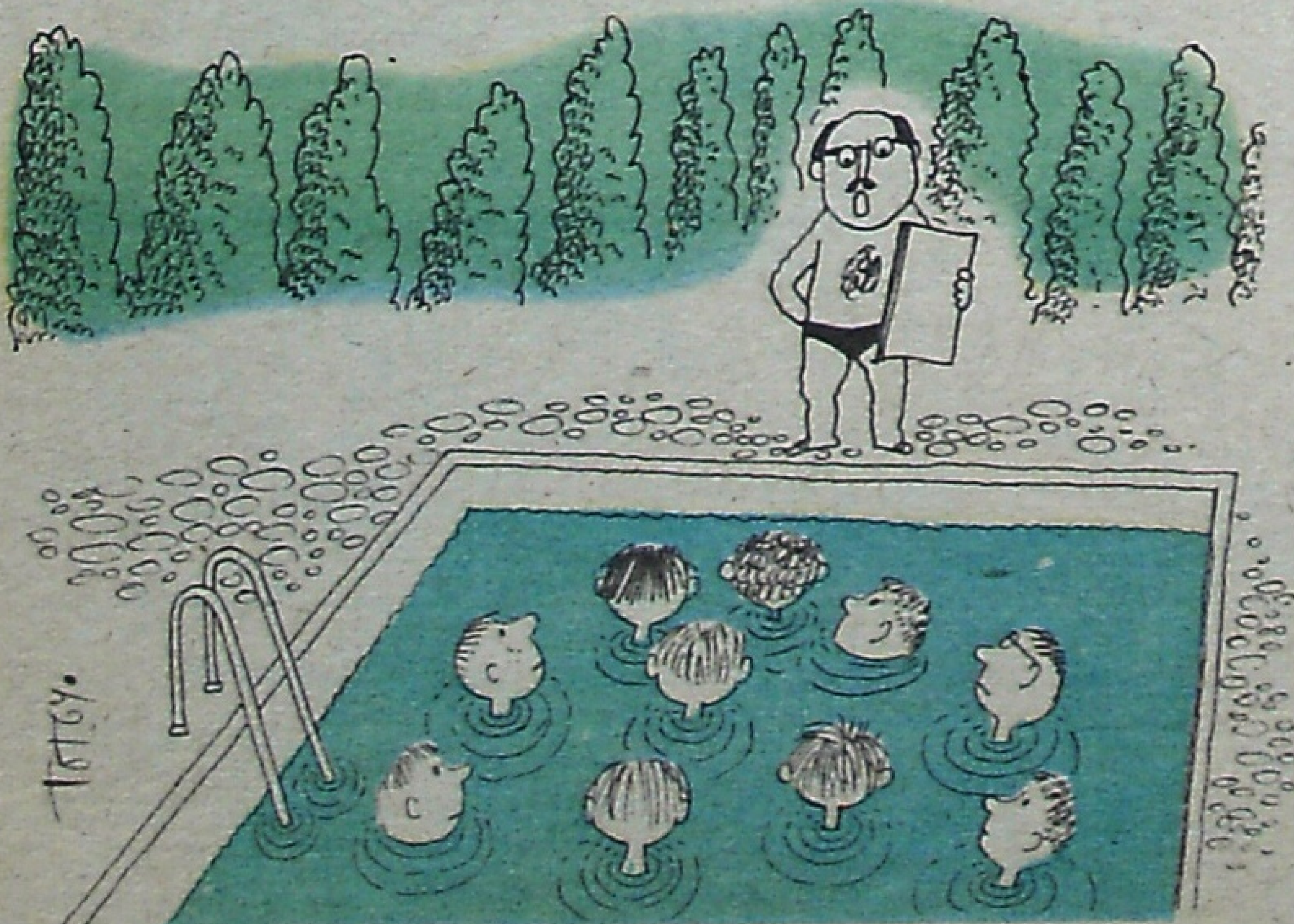
– Gratulálok! Így csak 120 milliót dobtunk ki!

ÉTTEREMBEN

– Ide lesz a kisadag?

SPORTISKOLÁN

– A Kovács Pistí jöjjön ki vizsgázni az Archimédes-tételből!

ÖZVEGYI SORS

Vasvári Anna rajza

– Szegény uram csak ezt a kis országot hagyta rám, de nincs semmi örömöm benne . .

INFORMÁCIÓZUHATAG

A sajtó, a rádió, a televízió információkkal árasztja el az olvasót, a hallgatót és a tévénézőt.

(Egy tanulmányból).

Jónapot, Kovács úr!

— Jónapot, Kerekes úr! Mi újság?

— Még nem hallotta?

— Mit?

— Nem tudom pontosan, mert csak fél füllel hallgattam a rádió Hét című műsorát, amelyben Antal Imre bemondta, hogy . . .

— Antal Imre nem mond be semmit. S a Hét című műsor nem a rádióban van, hanem a televízióban.

— Lehet, hogy nem ő volt. Mondom, hogy csak fél füllel hallgattam a műsort. Éppen vacsorát készítettem magamnak és közben szólt a televízió is. Szabó László az angliai aranyrablókról beszélt . . .

— Az Aranyrablók az egy filmsorozat.

— Nincs nekem időm tévét nézni. Bekapcsolom, de csak azért, hogy ne legyen csönd a lakásban. Közben teszekveszek, millió dolgom van. Csak akkor nézem a televíziót, ha benn vagyok a szobában. De mikor vagyok én benn a szobában?

— Tehát mit hallott?

— Mintha Antal Imre azt mondta volna az argentin fejleményekről . . .

— Ne kergessen őrületbe! Antal Imre nem külpolitikus!

— Lehet. Mondom, hogy vacsorát készítettem, aztán meg kimostam az ingemet és a víz zubogásától alig hallottam valamit.

— Az argentin helyzetről valószínűleg a sajtóban olvashatott valamit. Milyen lapokat olvas?

— A négy reggeli lapot és az Esti Hírlapot. A sajtóból fantasztikus mennyiségű információ zúdul a nyakunkba: az ember csak úgy kapkodja a fejét!

— Mi van az argentinokkal?

— Már nem emlékszem melyik lapban olvastam Ipper Pál cikkét.

— Ipper a rádió és a televízió munkatársa. Nem szokott írni.

— Lehet, hogy mégis a televízióban hallottam. A lapokat csak átfutom, mert a rádió és a televízió épp elég információt ad. Mondom, lehet, hogy a televízióban hallottam, de nem tudtam rendesen odafigyelni, mert Flanczék épp látogatóban jártak nálam, és így már nem tudom, nem emlékszem pontosan, hogy ki beszélt az argentin helyzetről . . . Illetve tudom. Flancz Zebegény. A barátom.

— És mit mondott?

— Nem nagyon tudtam odafigyelni, arra, amit mond, mert a televízióban épp a tévéhíradó ment és ha mást nem is, ezt a műsort mindig megnézem. Persze csak fél szemmel néztem a híradót, mert közben a kis Döncikét figyeltem.

— Mit csinált a kis rosszcsont?

— Azt hiszem az argentin helyzetről beszélt. Ha jól emlékszem. De közben szólt a rádió és be volt kapcsolva a tévé is. Az ember legyen mindig jólinformált, nem igaz?

— Döncike öt éves. Nem hiszem, hogy az argentin helyzetről beszélt.

— Lehet, hogy nem ő volt. Csak fél füllel figyeltem a dumáját . . . Ezek szerint mégiscsak az apukája informált engem erről a témáról. Az öreg Flancz.

— Mit mondott?

— Valaki azt mondta neki, hogy Szuhay Balázs bemondta a rádióban, hogy...

— Most már elég legyen! Szuhay Balázs nem mond híreket a rádióban!

— Flancz Zebegény sem esküszik rá, mert ő csak fél füllel hallgatta a rádiót. De az is lehet, hogy a tévében hallotta. Vagy az újságban olvasta. Valaki Argentínáról beszélt és állítólag . .

— Mit állítólag?

— Maga nem tud semmit?

— Nem.

— Na látja, ez nagyon szomorú. A tömegkommunikációs eszközeink ezek szerint hiába ontják az információkat. Pedig aki lépést akar tartani a fejlődéssel, annak hallgatnia kell a rádiót, néznie a televíziót és olvasnia kell az újságokat. A viszontlátásra, Kovács úr!

Mikes György

SZÁMÍTÓ FÉRJ

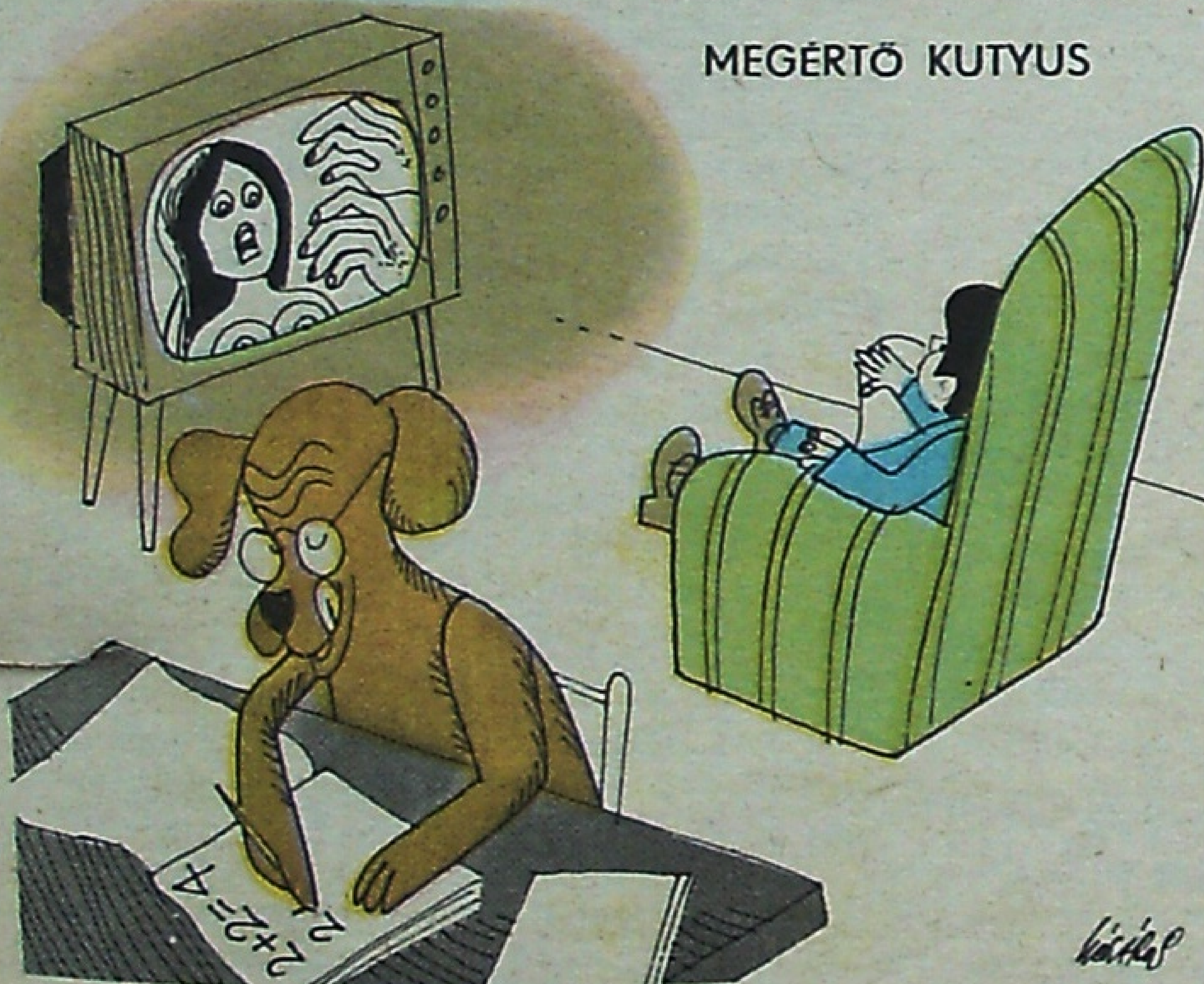
– Maga a feleségét állni hagyja?
– Elég csinos és fiatal, valaki majd csak átadja a helyét...

A NAGY FOGADKOZÁSOK IDEJE

– Idén utoljára főztem be...

MEGÉRTŐ KUTYUS

NE TELEFONÁLJUNK RÖVIDEN

Táviratot hoz ebéd előtt a posta: Z.-ék táviratoztak Kolozsvárról, hogy a déli vonattal érkeznek. Ennek a fele sem tréfa! Most tizenegy óra van, mikor érkezhet a „déli" vonat? És hová?

Emelem fel a telefont és erősen szorongva hívom fel a menetjegyirodát, majd a pályaudvarokat, a külföldi utazási jegypénztárakat; aggodalmam nem volt alaptalan, minden szám mással beszél. Különböző variációkkal kísérletezem: egy telefonszámra játszom, e mellé kombinálva más felvilágosítást adó irodák számait; majd egy számot hívok kétszer, majd két hívásra egy másikat, oda-vissza — hiába! Egyetlen szabad állomást sem csípek el és huszonöt perce kísérletezem már, fülemen a telefonnal. Ennek nem lesz jó vége, Z.-ék vonata talán már a Rákospatakánál csattog befelé!

Lázasan kutatok a telefonszámok között és találok egyet, amit nem próbáltam eddig. Igaz, nem menetjegyiroda: úgy van feltüntetve, hogy „információt nyújt egyéni és csoportos utazásokhoz". Próba-szerencse! A szám kicseng! Sőt, már emelik is fel a telefont, kedves női hang hallóz bele.

— Nem kérek egyebet — mondom könyörgőn —, mint hogy pillantson bele a menetrendbe, milyen vonat jön Kolozsvárról, ami délben van itt?

— Tessék a menetrendirodát felhívni! — feleli a női hang és már nem tűnik olyan kedvesnek, mint véltem az első pillanatban.

— Minden iroda foglalt! — kérlelem esengve. — Tegye meg, kivételesen, hogy belepillant a menetrendbe!

— Sajnálom — így a válasz —, mi nem foglalkozunk vasúti menetrendügyekkel, ne tessék feltartani a vonalat!

Kattan a telefonja, letette. Lila arccal ülök a süket készülék előtt, de már döntöttem: újból hívom a számot. Most sem foglalt, kicseng, már fel is ismerem a hangjából, amint mondja: „Halló!" Egy kissé elmélyítem a hangomat, torokból beszélek, hogy ne ismerjen fel.

— Kérem szépen — mondom torokból —, lenne énnekem egy problémám.

— Tessék! — biztat a nő és nem is kellemetlen a hangja.

— Tetszik tudni — mondom — én befizettem önöknél az IBUSZ-ban egy egyéni utazásra a román tengerpartra, tíz napot. Ezzel kapcsolatban szeretnék valamit kérdezni.

— Tessék csak! — csilingel kedvesen az én informátorom.

— Az a helyzet, tetszik tudni, hogy énnekem van egy unokabátyám, aki Erdélyben lakik, Kolozsváron. Tetszik hallani?

— Hogyne, persze, tessék csak mondani!

— Szóval ez a nagybátyám nagyon szeretné, ha meglátogatnám őt, amikor jövök visszafelé. Namármost, tessék mondani, leszállhatok én a vonatról, Kolozsváron?

— Természetesen — feleli kedvesen a hangocska. — Az ön jegye akkor is érvényes marad, ha megszakítja az utazását. Ezt akarta tudni?

— Ezt, elsősorban, és nagyon szépen köszönöm, szóval semmi akadálya annak, hogy meglátogassam a nagybátyámat Kolozsváron?

— Az égvilágon semmi!

— Hanem még egy baj van! — folytatom aggodalmasan. — Tetszik tudni, ha leszállok a vonatról, kiszaladok az időmből, mert nincsen több szabadságom, hacsak nem tudnék olyan vonattal jönni Kolozsvárról, ami délben már Pesten van, mert délutáni műszakban dolgozom, és akkor még elérhetném a délutáni műszakot!

— Tessék csak várni egy picit — mondja a női hang csupa szeretettel —, mindjárt megnézem a menetrendben, hogy van-e rá valami megoldás! Nézem már... egy pillanat! Kérem, ha megfelel önnek, itt van egy expressz, amelyik tizenkét óra harminckor érkezik a Nyugatiba, Kolozsvárról, közvetlenül. Ez jó lenne?

— Mi az, hogy jó! — mondom vidáman! — Akkor még kényelmesen kiérek Z.-ék elé! Kösz a felvilágosítást!

Somogyi Pál

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

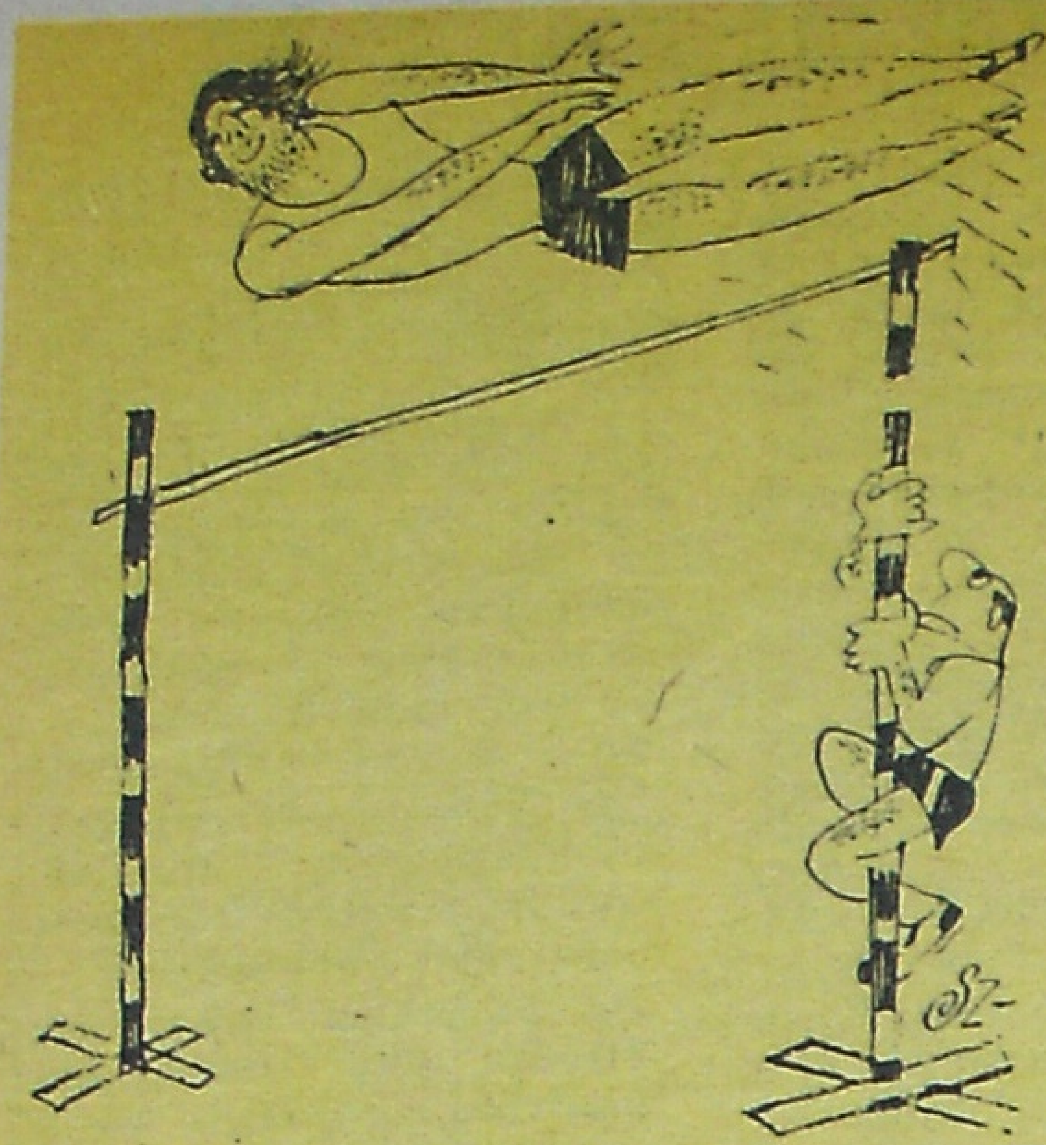

MAGAS ÉS ALACSONY KÖVETELMÉNY

REGGELI FOHÁSZ

– Édes istenkém, add, hogy az anyagok mára beérkezzenek!...

A HÉT HÍREIBŐL

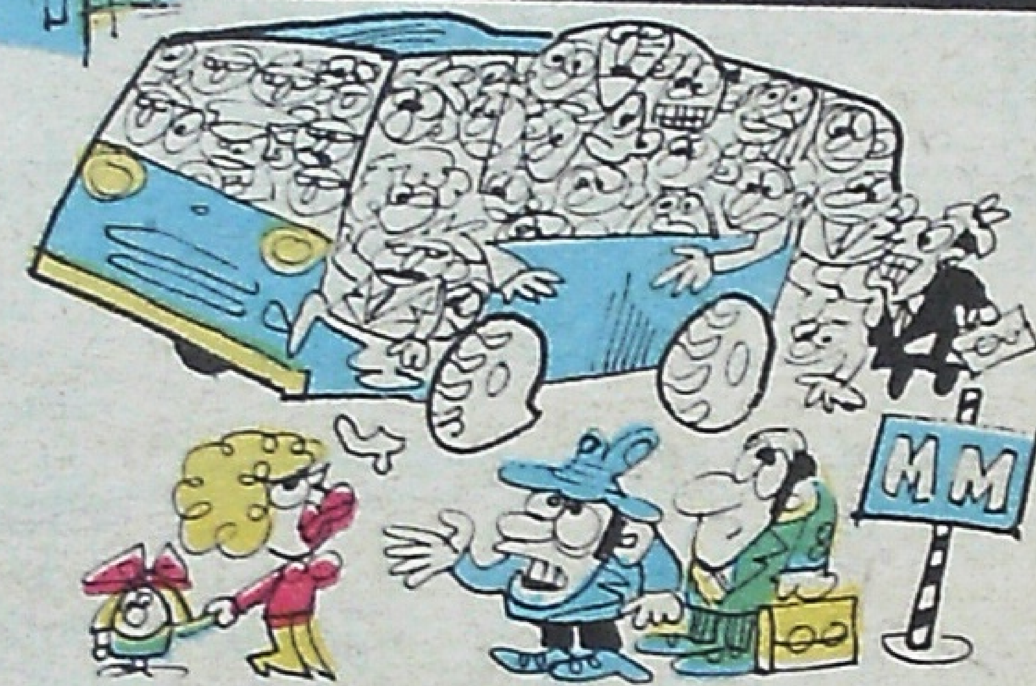
Fülöp György rajzai

– Ez a Jóska már megint pazarolja a műtrágyát!

– Vajon miért nem jött a világra 55 évig?
– Lehet, hogy információkat kapott a külvilágról.

– Lehet választani: torna, vagy távgyaloglás?

– Látod, hapsikám, ezek mindig abból csinálnak többet, amiből nem kéne.

LÓVERSENYEN

Nem olyan nagyon régen, mindössze negyven éve történt, hogy Feri barátommal csavarogva az újpesti sivatagon (a Pamutgyár mögött) és a gróf Károlyi birtok szántóföldjein keresztül, elmerészkedtünk a Szamár-erdőbe, ahol csodálkozva láttuk, hogy rengeteg mindenféle ember nyüzsög.

A közelükbe érve csakhamar megtudtuk, hogy a lóversenyt nézik, ugyanis ott a káposztásmegyeri versenypályára a kőkerítés hiányát pótló vagy tíz méternyi dróthálón keresztül be lehetett látni.

Odafurakodtunk, és izgatottan vártunk. Nemsokára fölmorajlott a tömeg, az emberek össze-vissza kiabáltak, aztán a kerítés mögött hatalmas porfelhő viharzott el, amelyben állítólag lovak voltak.

Miközben mi szemünket, szánkat tisztogattuk a portól, az emberek eltűntek körülünk. Az erdőnek becézett csenevész fák között azonban csakhamar fölfedeztük őket.

Lármás, hadonászó csoportjukból ekkor kivált egy alacsony fekete férfi. Lerúgta a cipőit, a szájába fogott egy két araszos távcsövet, és fürgén felmászott a legmagasabb fára. Eltűnt a levelek között, csak a hangját lehetett hallani néhány pillanat múlva.

Sehogy sem értettük, miért ugrál örömében az egyik ember, és miért szitkozódik káromkodva a másik, a lekiabált titokzatos szavak hallatára.

Aztán lecsúszott a fáról a fekete férfi, átadta a távcsövet a leghangosabban szitkozódónak, aki hasonlóképp, mint az előbb ő, a szájába fogta azt, majd két társától segítve, föltornázta magát a fára.

Szájtátva bámultuk a jelenetet, mígnem egy pedagógiai hajlamú bácsi megmagyarázott mindent. Megtudtuk, hogy a fekete férfi a *kisbuki*, aki a versenyek előtt a fára rajzszögezett irkalapon feltünteti az induló lovakat. Mindegyik mellé odaír két számot. Az első szám azt jelenti, hogy *tétre* (vagyis, ha a ló első lesz), a második, hogy *helyre* (vagyis, ha a ló első, második vagy harmadik lesz) hányszoros pénzt fizet. Mindenki fogadhat két fillértől 50 fillérig bármilyen összeggel. A fogadásokat a kisbuki beírja az irkájába. A verseny végén fölmászik a fára, ahonnan a távcsövével megnézi a pályán levő eredményhirdető táblát. A fogadók közül azután bárkinek joga van fölmenni, és ellenőrizni a közölt eredményt. Azután kifizeti a nyereményeket.

Összedugtuk a fejünket Ferivel, és elhatároztuk, hogy egész vagyonunkkal, 6 fillérrel, szerencsét próbálunk. Már nem emlékszem a részletekre, csak arra, hogy mire alkonyodott, 64 fillér volt a zsebünkben. Ekkor megint csak egyet gondoltunk, vagyis azt, hogy Musztafánál, a török fagylaltosnál jóllakunk, de úgy istenigazában.

Futva tettük meg a vagy három kilométernyi utat, habzsoltuk a töméntelen sok fagylaltot, és nekem már másnap olyan szép torokgyulladásom volt, hogy egy héten keresztül nyomtam az ágyat. Közben egyre csak az járt a fejemben, hogy ha ilyen egyszerű a pénzszerzés, akkor majd újra kimegyek a Szamárerdőbe, és amit ott nyerek, avval bemegyek a pályára, ahol „igaziban" fogok játszani.

Ezt az „igaziban"-t — miért, miért nem? — csak a múlt vasárnap sikerült megvalósítanom. Szamárerdői előzmények nélkül, de arra emlékezve léptem a pályára, ahol elölről kellett kezdenem mindent. Sajnos, pedagógus hajlamú bácsival nem találkoztam, s így arra voltam utalva, amit innen-onnan „kifüleltem".

Nézem a versenyre készülő lovakat. Legjobban tetszik egy délcegen lépkedő pompás paripa, valóságos táltos, de egy mellettem álló „szakértő" közli, hogy nem jó ez már csak virslinek. (Két hosszal megnyerte a versenyt.)

— No, nézd, kit ültettek erre a szegény párára? — háborog a borízű hang. Egy szakácsnőt. Mindjárt összeroskad alatta.

Nézem a „szakácsnőt". Cingár kis legény, vagy inkább gyerek, de... Ők jobban tudják.

Bizony, ők mindent jobban tudnak, és mindent előre tudnak, és jószívűek. Félrehív — például — egy köpcös emberke, rám lehel két üveg Kinizsit, s közben megsúgja: „Minden pénzt Cicamicára! Ide a bökőt, ha nem három hosszal veri ezt a galerit!" — csapkodja a vastag lila nyakát, majd hunyorít: „Ezt szimpátiából mondtam magának, de ha tetszik adni egy huszast, a befutót is közlöm. No?"

Végül kiegyeztünk tíz forintban, megjátszottam a cicamicás tippjét, s a verseny után csak két problémám volt. Az egyik az, hogy nem volt „bököm", a másik az, hogy ha lett volna, se tudtam volna hova szúrni.

Ezután a saját orrom után játszottam. Nyertem is egy versenyen 5 forintra csaknem 300-at. Amikor a pénztárnál fölvettem a pénzt, egy „szakértő" reám mutatva így szólt a barátjához: „Hiába, öregem, az ilyen *pimf pacákoknak* van szerencséjük."

Ekkor eszembe jut, hogy negyven éve a Szamárerdőben „taknyos pitinger"-nek nevezett egy felnőtt irigyem.

Lám, mégis csak fejlődtem azóta.

Sólyom László

TRIBÜN

Muhammad Ali Kuala Lumpurban megverte Joe Bugnert és rögtön utána bejelentette, hogy legközelebb október elsején verekszik. Manilában, Joe Frazierrel. A sajtóértekezleten Frazier is megjelent és rögtön elkezdték a szokásos reklámhadjáratukat. A maguk módján.

— A meccs után még ennél is csúnyább leszel! — mondta Ali.

— Én pedig úgy megverlek, mintha loptál volna valamit! — mondta Frazier.

Ali most az újságírók felé fordult. Könnyed mosollyal.

— Látják kérem, egész jó mérkőzés lesz ez Manilában.

***E**dson Arantes do Nascimento, a New York Cosmos új játékosa mondta a becenevéről:*

— Néhány barátom nevezett el Pelének, még kisfiúkoromban. Nem tudom, hogy mit jelent ez a szó, mégis örülök neki. Könnyű megjegyezni és a világ valamennyi nyelvén egyszerűen kimondható.

Emlyn Jones, a londoni Crystal Palace igazgatója névtelen levelet kapott. Hogy bizonyos terrorszervezetek az atlétikai Európa Kupa hétvégi középdöntőjén alighanem pokolgépet helyeznek el a stadionban. Az igazgató sajtóértekezleten informálta a versenyre érkező külföldi és hazai újságírókat.

— Azt hiszem csak ostoba tréfa az egész — fejezte be a mondókáját. — Mégis megkérem önöket, ha valami gyanúsat találnak a székük alatt, vigyék a sajtóközpontba. Ott egy rendőr majd átveszi önöktől.

Nem mindenkit nyugtatott meg.

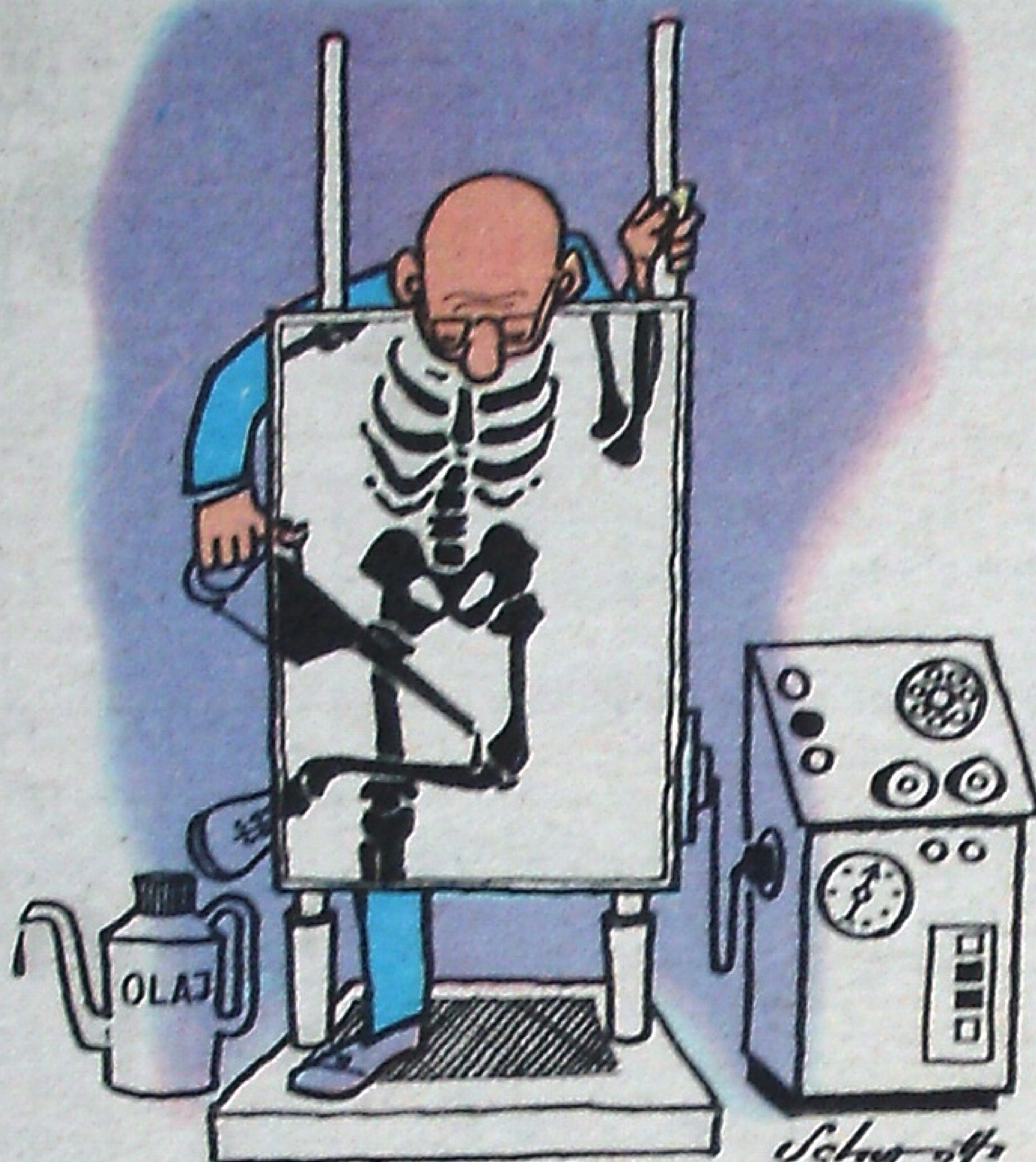
(p. p.)

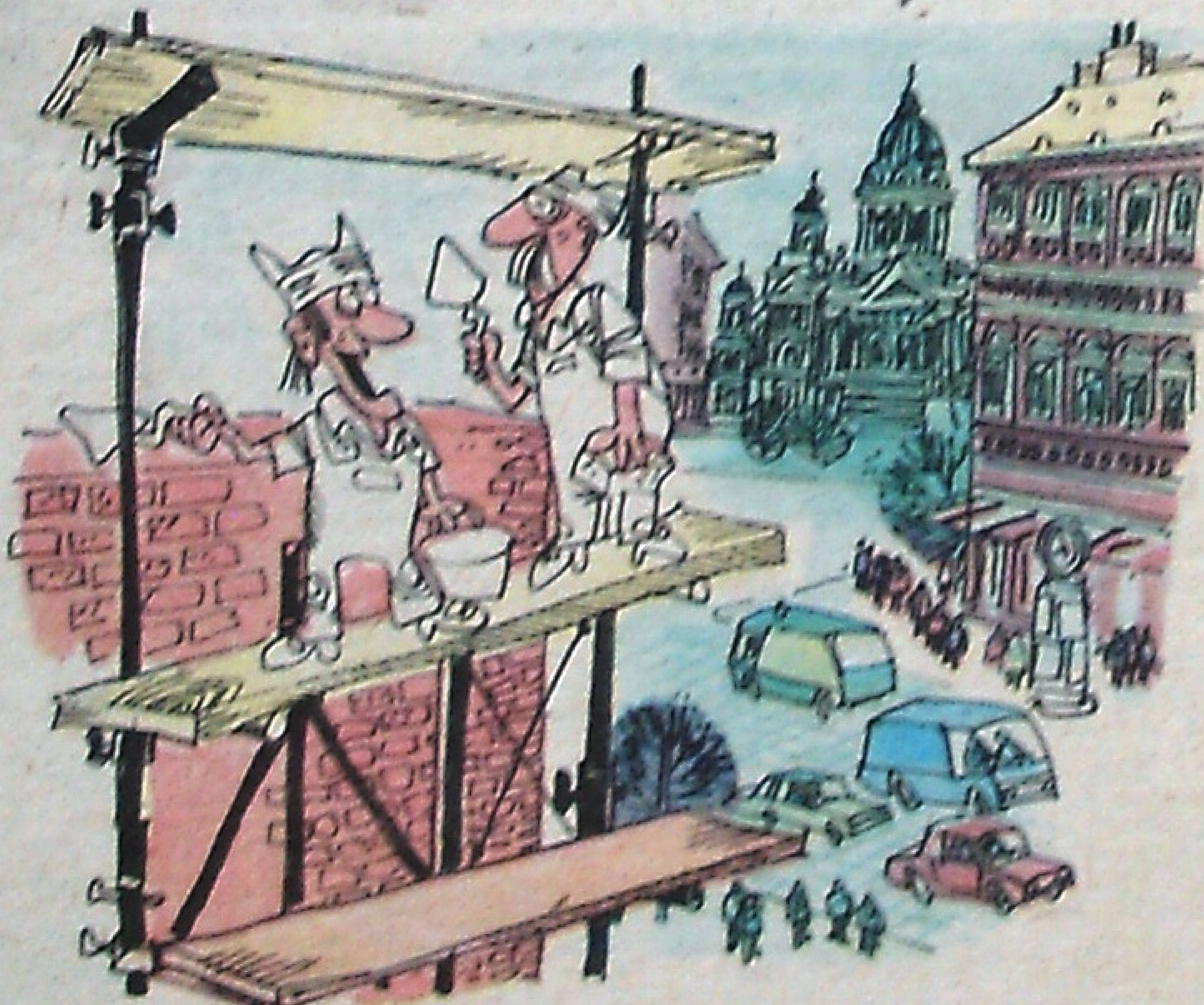
DIJNYERTES RAJZ

Nemrégiben hírt adtunk arról, hogy a nyugat-berlini „Cartoon 75" Nemzetközi Karikatúra Kiállításon Sajdik Ferenc első díjat nyert. Ugyanezen a tárlaton SCHWOTT LAJOS — akinek a rajzaival olvasóink három évtizede találkozhatnak lapunk hasábjain — negyedik lett.

AZ ÖNELLÁTÓ

SZAKMAI KEDVCSINÁLÁS

— Látod, fiam, ezek a világot jelentő deszkák, ahol a város a lábunk alatt hever...

ELVESZETT A NOTESZOM

Béborult a világ. Gyászoljatok felebarátaim, nagy az én bánatom, fekete az ég felettem. Fekete, fekete, fekete, mert elveszett az én kis noteszom, a piros. Nincs annak értéke fikarcnyi sem, nem volt abba bejegyezve semmi sem, azonkívül, amit ne tudnék fejből is, de nekem még s a legdrágább notesz volt ı világon. 15 esztendeje vettem külföldön; ha kifogytak lapjai, úgy hozattam bele újakat idegen földről. Azóta már kapni hasonlót minálunk is, de nem éppen akkorát, nem éppen ugyanazt, az én szívemhez nőtt egyetlenegy noteszomat.

Két hete már hogy elveszett. Keresem azóta is hidegen, józanul, kizárásos módszerrel, a tiszta ész logikájával. Azon a reggelen még megvolt, láttam az íróasztalomon, délelőtt a munkahelyemen már hiába kerestem.

Lehetséges verziók:

1. Itthon hagytam, de valahová elkeveredett. Egy ilyen lakás olyan, mint egy papírtemető. Lakni lehet benne, de noteszt tartani nem.

2. Besurranó tolvaj járt a lakásban.

3. Az autóbuszon mellémfurakodott a sziájé, vagy az Intelligenc Service embere, kicsente az aktatáskámból.

4. A takarító néni elpakolta valahová.

Első verzió ellenőrzése. Íróasztalom átkutatása, fiókok kiborogatása, feleségem vallatóra fogása, szőnyegek kirázása, rekamié alámászása, spájzból a befőttes üvegek kirámolása, téli ruhám átkutatása, nyári ruháimé úgyszintén.

Eredmény: megkerül két elveszett öngyújtóm, továbbá Matild néni megválaszolatlan levele 1961-ből, és az eltűnt lakáskulcs, ami miatt régen új zárat csináltattunk. Notesz nincs.

Második verzió. Besurranó tolvaj elképzelhető, de semmi más nem tűnt el a lakásból, csak a piros notesz. Szokatlan, de még lehet. A bűnözők — bűnözők.

3. A sziájétól minden kitelik, lám Castrót is meg akarták ölni, miért pont az én noteszomat kímélnék? Erről jobb hallgatni, még majd engem is eltesznek láb alól, mert tudok a dologról.

4. Takarítónéni szipákol, azt mondja, ha őt gyanúsítom, legközelebb már nem is jön. Bocsánatot kérek.

A feleségem velem sír, lányom, fiam velem sír, mindenki sajnál, velem érez, már kilenc noteszt

adott össze a család, egyik szebb mint a másik, de engem nem lehet megvigasztalni. Nekem nem kell a másé, nekem csak az enyém kell, a régi, a kedves, a lelkemről lelkedzett piros, kis noteszom. Amibe a témáimat szokfam bejegyezni.

Persze ez is egy téma. Hogy elveszett a piros noteszom. Ezt is megírhatnám. Fel is jegyzem mindjárt sebtiben. Ha már itt ülök az íróasztalnál, miért ne jegyezném fel. Elveszett a no-te-szom... No ezt szépen bevéstem ide, ni. Hová? Mint mindig, a piros noteszba.

Nicsak, hisz ez a piros notesz! Valaki idecsempészte az orrom elé. Ki lehetett? Nem tudom. A takarító néni? A sziájé? A besurranó tolvaj? Micsoda furfangosok, uramisten, milyen agyafurt népség!

Novobáczky Sándor

MAI GYEREK

— Pisti, ha nagy leszel, feleségül veszel?
— Azt nem, de közös háztartásban azért élhetünk...

A PROTEKTOR

— Egyet jegyezz meg! Én is mint szürke veréb kezdtem a vállalatnál...

ÖRÖMHÍR

– Jó hírt hozok! A szomszédunk is összetörte a kocsiját!

A MAXISZOKNYA ELŐNYE

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy amerikai lapban a következő hirdetés jelent meg:

Elrepült a papagájunk. Könnyen felismerhető, mert ha azt mondják neki, hogy „drágám", azt feleli: „hagyjál békén!"

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XLII.)

„S az ember célja a küzdés maga."

(Madách)

SZÓVÁ TESSZÜK,

hogy napilapjaink filmkritikusai még mindig nem tanulták meg a világhírű filmművészek nevét helyesen írni. Íme, néhány példa:

A Népszava július 13-án megjelent számában tudósítás jelent meg a moszkvai filmfesztiválról. A cikk harmadik bekezdése mindössze tíz sorból áll és ebben négy helytelenül írt név szerepel. Barbra Streisand helyett *Barbara*, Harriet Anderssont Marie-nek „keresztelték", Nino Manfredit Rinonak, majd a cikk végefelé Nina-nak írják. Vittorio Gassman egy n-nel írja nevét. Július 16-i számukban ugyancsak *Gasmann* szerepel. Ugyanebben a cikkben így nyilatkozik Gassman: „...A továbbiakban filmrendezőként is szeretnék bemutatkozni a közönségnek." A népszerű színész „Kean, a zseni és fenegyerek" című filmjével debütált mint rendező 1956-ban Francesco Rosi társaságában. Ezt a filmet a Magyar Televízió 1964. VII. 5-én sugározta. A Hétfői Hírek július 14-i számában a már fentebb említett Harriet Andersson hol Horriet, hol Herriet néven szerepel. Az Esti Hírlap július 15-i cikkében ugyancsak helytelenül írja — egy s-sel — Andersson nevét. A kiváló magyar filmrendező Palásthy György nevéből pedig elspórolta a „h" betűt és y helyett i-vel írja. Ugyancsak a Népszavában találjuk Ettore Scola nevét, melyet Ettoronak írnak. Végezetül még egy észrevétel a Hétfői Hírekből, ahol Maximilian Schell neve Shell-ként jelenik meg.

Nem sok ez egy kicsit?

(P. Gy.)

ŐSZINTESÉG

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

MIT SZENNYEZZÜNK, HOGY SZENNYEZZÜK?

Az ember és a természet örök harmóniában van. Kapcsolatuk kölcsönös. Ember szennyezi a természetet, természet szennyezi az embert és kész. A környezetvédelem napjainkban önálló — és meddő — tudománnyá fejlődött. Számtalan kérdésre válaszolva és a gyakorlati élet követelményeit figyelembe véve alábbiakban összefoglaljuk néhány lényeges pontját.

1. VÍZSZENNYEZŐDÉS. Többezeréves probléma. Már a régi görögöknek meggyűlt vele a bajuk. Innét az ódialektikus igazság: „Nem léphetsz kétszer ugyanabba a folyóba." Örömmel kell leszögeznünk, hogy a régi görögök óta hatalmasat fejlődött a filozófia és ma már egyszer sem léphetünk ugyanabba a folyóba. Mert a parton ott a tábla: „Fürödni tilos."

Jóllehet a tételes jogszabályok másként intézkednek, a folyóba gyakorlatilag bármit beleengedhetünk. Talán a gyermekeink kivételével. Őket ne engedjük. Még képes az az átkozott kölyök a hulladéktól masszív víz tetején átsétálni a túlsó partra és attól fogva ki tudja miket hisz magáról.

A vízszennyezés ugrásszerű fejlődésre vezethet a halállományban. Megfelelő fenolos behatás esetén előáll a minőségi változás és a hal emberi fogyasztásra alkalmas lényből háztartási tüzelésre alkalmas fűtőanyaggá válik. A kis halak TÜKER-alágyújtós formájában kerülhetnek felhasználásra, a nagyobbacskák — a tűztér csekély módosítása árán — az olajkályhák egyenletes égését biztosíthatják.

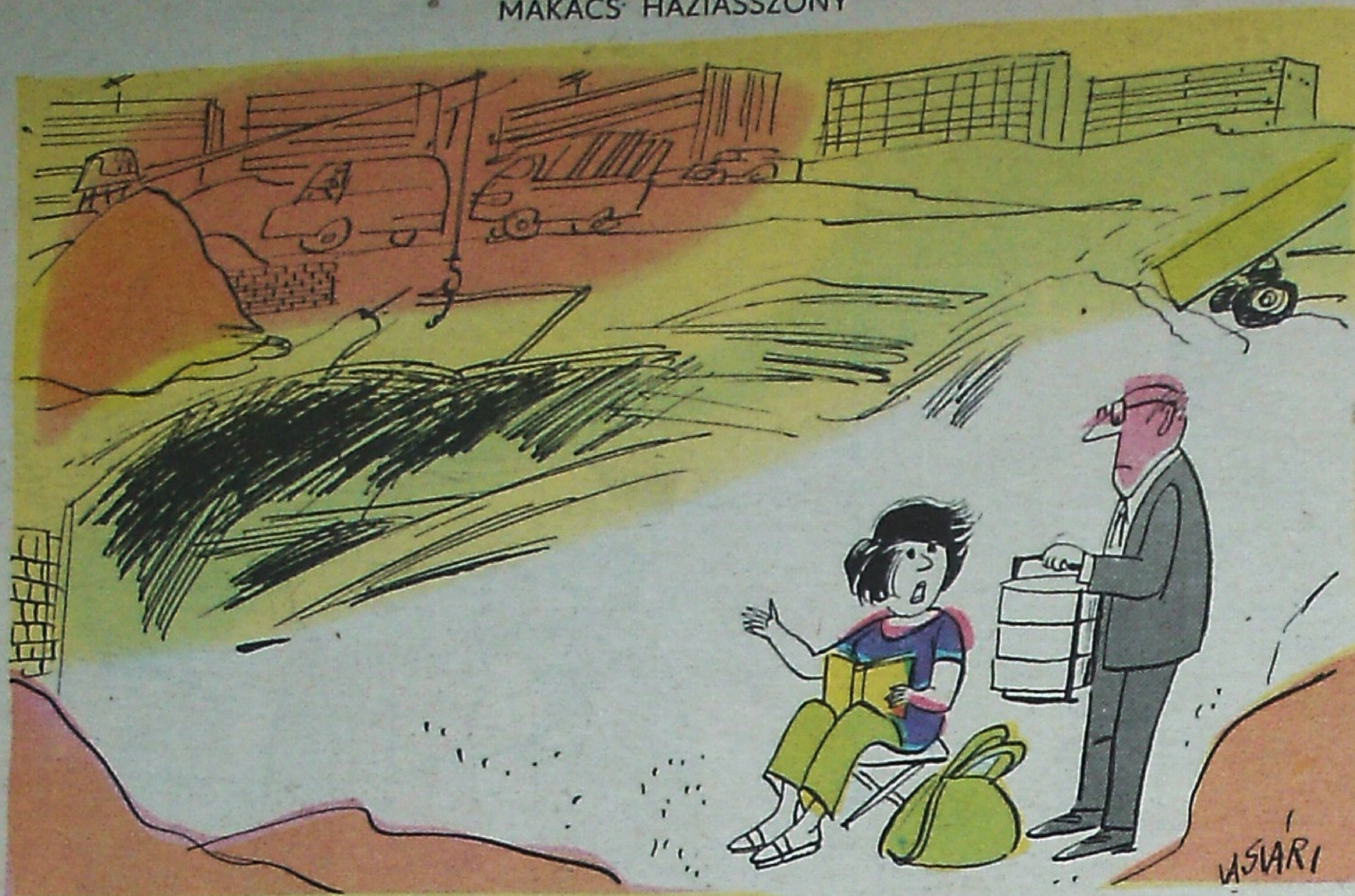
Kémiai tankönyveink a vizet színtelen, íztelen és szagtalan folyadékként határozzák meg. Kísérletező kedvű ifjúságunknak elég egy csapot kinyitnia, hogy felismerje, mennyivel tarkább az élet valósága!

2. LÉGSZENNYEZŐDÉS. Ez az örvendetes jelenség szintén lüktető korunk jellemzője. A szavakat tettek váltják fel. Ma már nem beszélünk a levegőbe. Hanem belefüstölünk. A légtér gázegyensúlyáról viszont a nagy, lombos fák kivágásával gondoskodunk. Ezek a fák ugyanis töméntelen oxigént bocsátanak a levegőbe és kell az ördögnek az a sok oxigén. Talán el se férne.

A nagyüzemek füsttermelését bizonyos szabályrendeletek próbálják korlátok közé szorítani és ezek a rendeletek egyben az illető nagyüzemek humorigényét is fedezik. Elég belelapozni és máris gurul a kacagástól mindenki. Mert sokkal olcsóbb évente leszurkolni a bírságot, mint egyszer megépíteni az elszívó berendezést. A városképet minden esetre tetszetősen tarkítaná, ha szürke és fekete gomolyok helyett színes pamatokat füstölnének a kürtők. A modern vegyipar lehetőségei korlátlanok. Némi konyhasó adagolásával narancsszínű, pár lapát hipermangánnal bíbor, néhány zsák kénnel élénksárga füstöt nyerhetünk. A város felett elvonuló vándormadarak ugyan ettől is lezuhannak, de legalább szép emléket visznek magukkal.

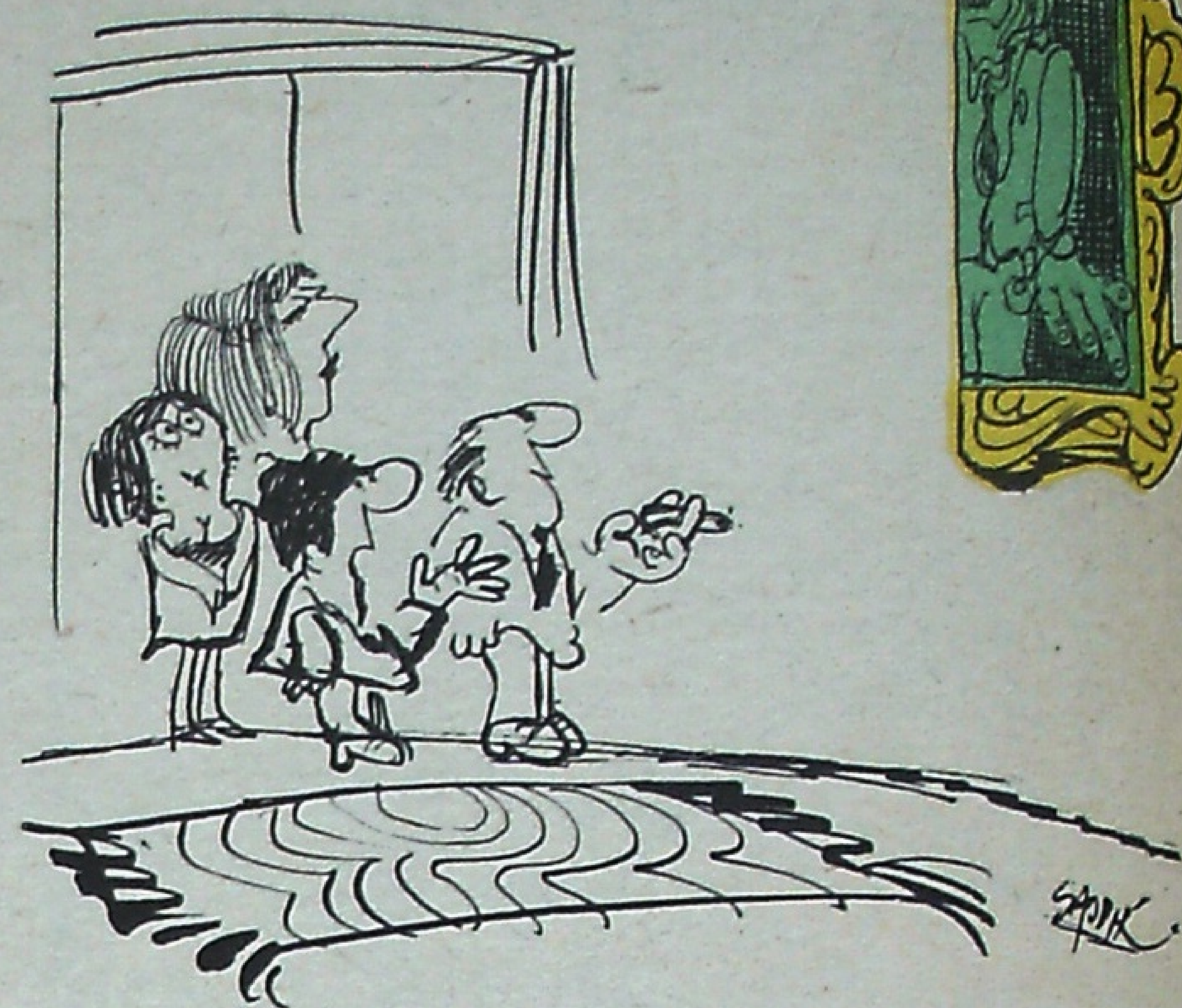
Peterdi Pál

MAKACS HÁZIASSZONY

– Kivárom, amíg felépül az uj áruház: az első napon mindig lehet kapni téliszalámit!

ÉRTÉK

– Olyan drága volt az árverésen ez a festmény, hogy csak a felét tudtuk megvenni . . .

PLETYKA

– Ez az idei nyári férje . . .

TEJFÖLÖS EMLÉKEK

A betontejföl eszembe juttatja gyerekkorom legizgalmasabb kalandjait.

Lajos barátommal jártunk a földvári piacra, ahol kétféle betontejfölt is árultak az ötvenes évek elején. De mielőtt rátérnék egy széphistória elzengésére, bemutatom ezt a Lajos gyereket.

Ögyelegtünk a piacon, persze pénz nélkül. Azt mondja a Lajos: „Veszünk egy dinnyét és megesszük a híd alatt. Csak arra vigyázz, hogy mindig ott légy mögöttem, amikor válogatok." Kinézte azt a dinnyehalmot, ahol legtöbben vizsgálódtak, beállt közéjük, lehajolt, tapogatta a dinnyéket, már letett hármat is, és megint másikat kezdett paskolni, de a feje nem a dinnyék felé fordult, hanem a kofa felé. Hirtelen hátranyom a lába között egy jókora görögdinnyét, a kezembe löki és rámsziszeg: „Tűnj el, te gazember!"

A tejfölt jobban kedveltem, azt nem kellett lopni, csak kóstolgatni. Hetipiaci napokon telerakták a teret a környékbeli menyecskék és öregasszonyok kisebb-nagyobb tejfölös fazekakkal. A piachoz közeledvén már madártávlatba érve összefutott a szánkban a nyál. A házi betontejföl első változata nagyon egyszerű gyártástechnológiával készült: lisztet kevertek bele. Jó sűrű lett. De nem vált be hosszú távon, mert megjelent a piacon egy orvos. Apró üvegekkel. Mintát vett valakinek a tejeskannájából, vagy tejfölös fazekából, hozzáöntött valamit, nézegette, aztán odament az illető hölgyhöz és fölrúgta az edényét. Szó nélkül. Ment tovább, mintát vett, rúgott. Megint minta, megint rúgás. A tér fehér lett és ez így ment napról napra. A hatalmas pusztításból mégsem arra a következtetésre jutottak az asszonyok, hogy Földváron nem érdemes tejfölt és tejet árulni. Jöttek a köcsögök változatlanul, vég nélkül. De a tejet már nem vizezték és a tejfölbe nem kevertek lisztet.

A földvári piac híres lett a finom tejföléről. A savó nélküli, hófehér, sima, friss, kanálról le nem folyó betontejföléről. Szakértő szemünk rögtön észrevette a változást. Láttuk, hogy a fazekak oldalán mindig marad, hiába kaparják kanállal árusítás közben. Azt mondta a Lajos:

— Segítenünk kell. Ha rászárad az edényre, nehezebb elmosogatni.

Odament egy fiatal kofához, nézegette az edényét, aztán az asszonyra mosolygott csibészes nyíltsággal és sóvárgó, sóhajtozó hangon megszólalt.

— A maga fazeka a legszebb. De jó lehet a maga fiának, hogy körülhúzhatja az ujját a fazék szélén! Istenem . . .

Az asszony elnevette magát és fölkínálta a nagy lehetőséget: tessék, kisfiam, húzd végig az ujjadat.

Lajos mutatóujja három mozdulattal — közben két mesteri nyalás — tökéletesen leborotválta az edény oldalát, sőt mintha lejjebb is ért volna az ujja hegye, a tejföl-tó szélébe.

A módszer bevált. Aznap reggel még öt helyen nyalakodott a Lajos és két fazék jutott nekem, de az is csak úgy, hogy ő átengedte. Hiába biztatott: látod, milyen egyszerű, csináld te is, képtelen voltam rá. Elkezdtem ugyan a mondókát, de dadogásomból a kofa semmit nem értett, mérges lett, elzavart.

— Így nem sokra viszed az életben — mondta Lajos. — A legközelebbi nagypiacon kezelésbe veszlek.

Vakáció volt, ráértünk, mentünk a piacra korán reggel. Lajos kiválasztott egy hatalmas fazekat, legalább négy liter tejföl pompázott benne.

— Figyelj! Odamegyünk, te lehajolsz a fazékhoz és rámutatsz a tejfölre, aztán én majd súgom, hogy mit mondj.

Lehajoltam és odamutattam. A következő pillanatban könyökig benne volt a kezem a tejfölben. Meglökött.

Aztán súgott:

— Fussunk!

A híd alatt lenyaltuk a karomat. Esküdni mernék, hogy egyetlen csöpp sem veszett kárba odáig. Igazi betontejföl volt.

A Lajos egyébként azóta is neveléssel foglalkozik. Középiskolai tanár.

Gemenci József

Megkérdeztük rajzolóinkat:

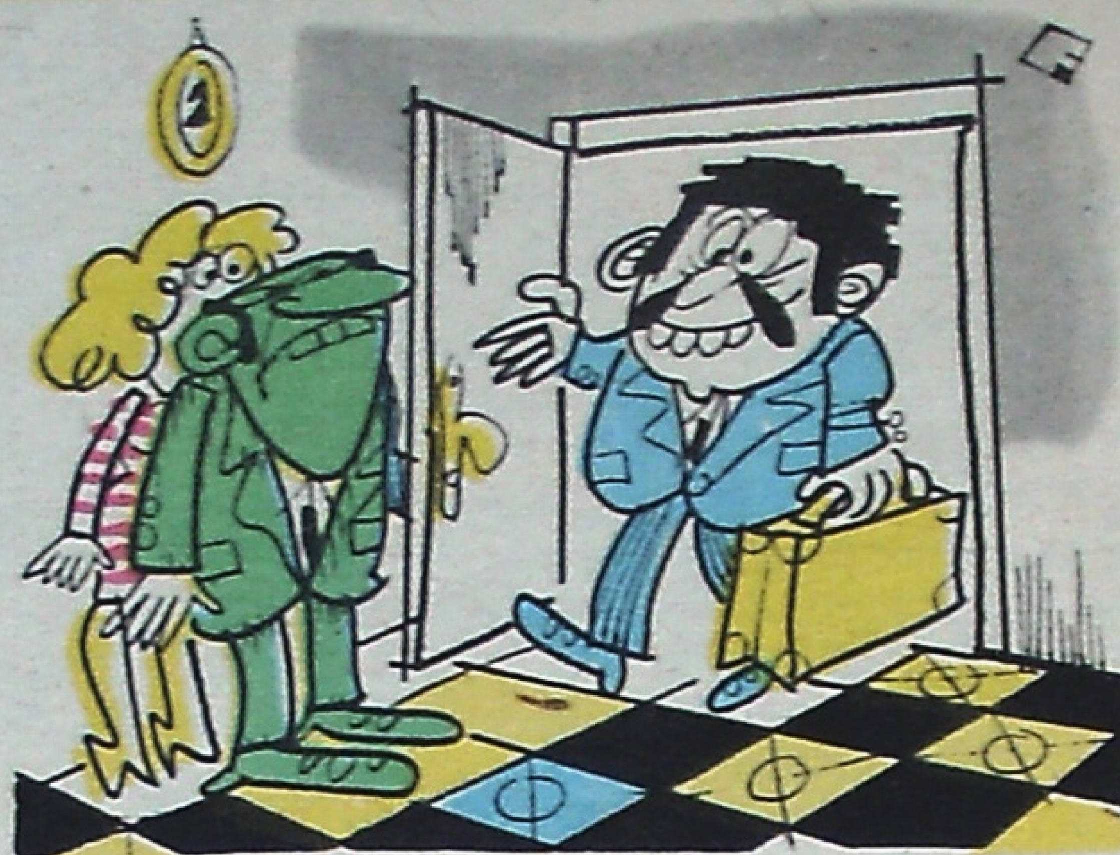
MIVEL MÉRNEK CSAPÁST AZ ELLENSÉGEIKRE?

Erdei Sándor:

– Módosítással.

Fülöp György:

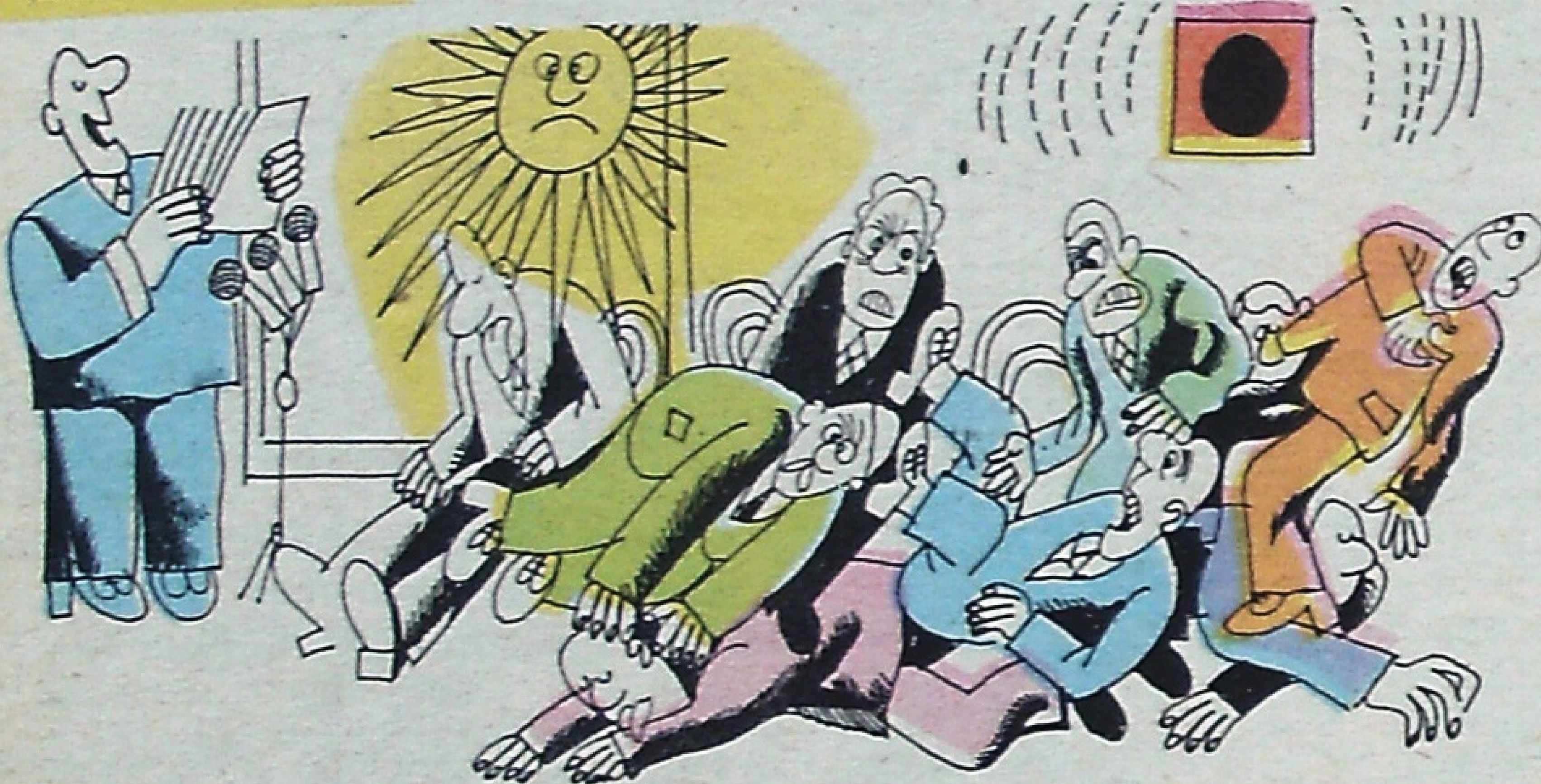
– Vendégségbe megyek hozzájuk

Várnai György:

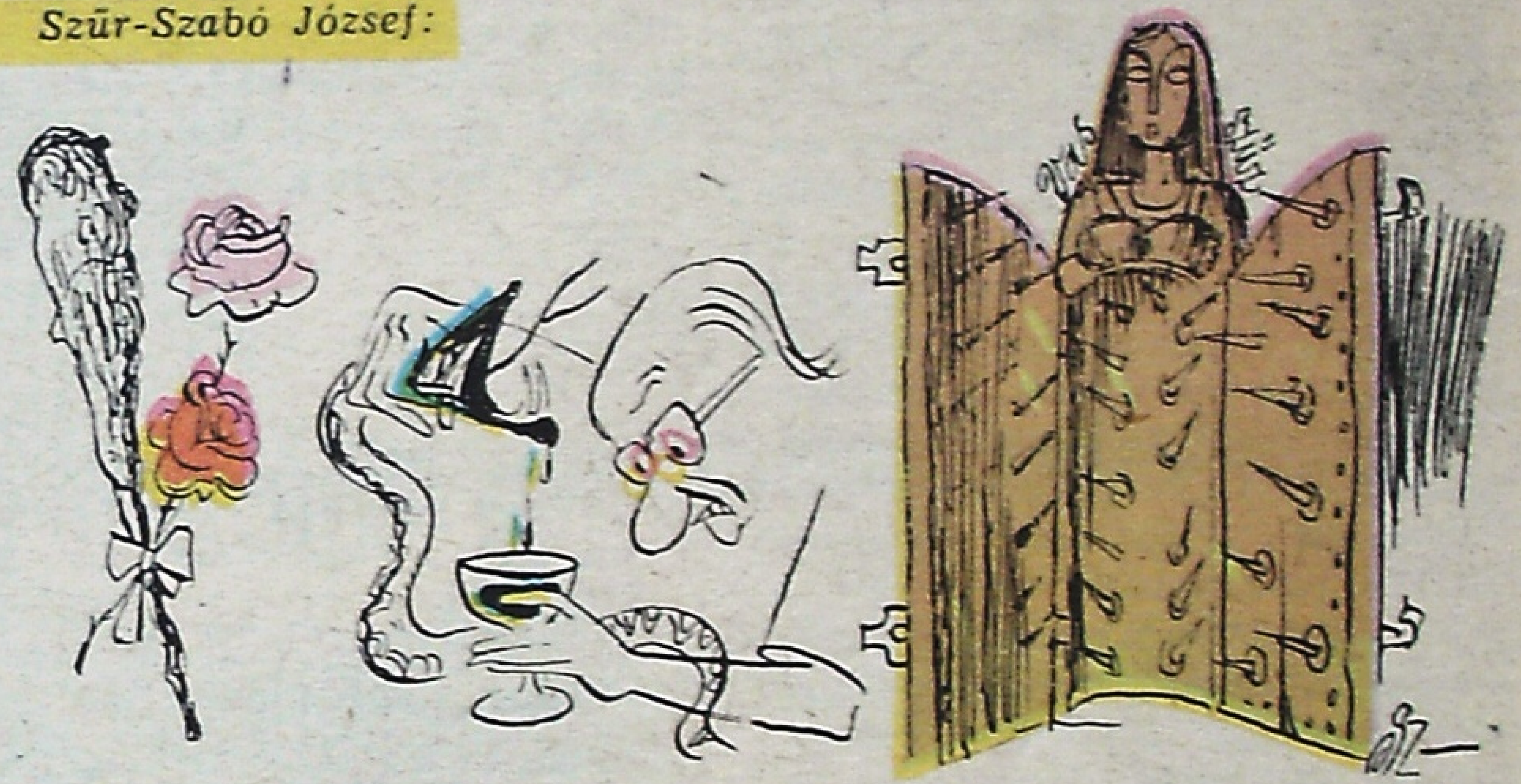
– Rábeszélem őket társasház-építésre...

Mészáros András:

– Déli 12 órakor összehívom őket egy értekezletre!

Szür-Szabó József:

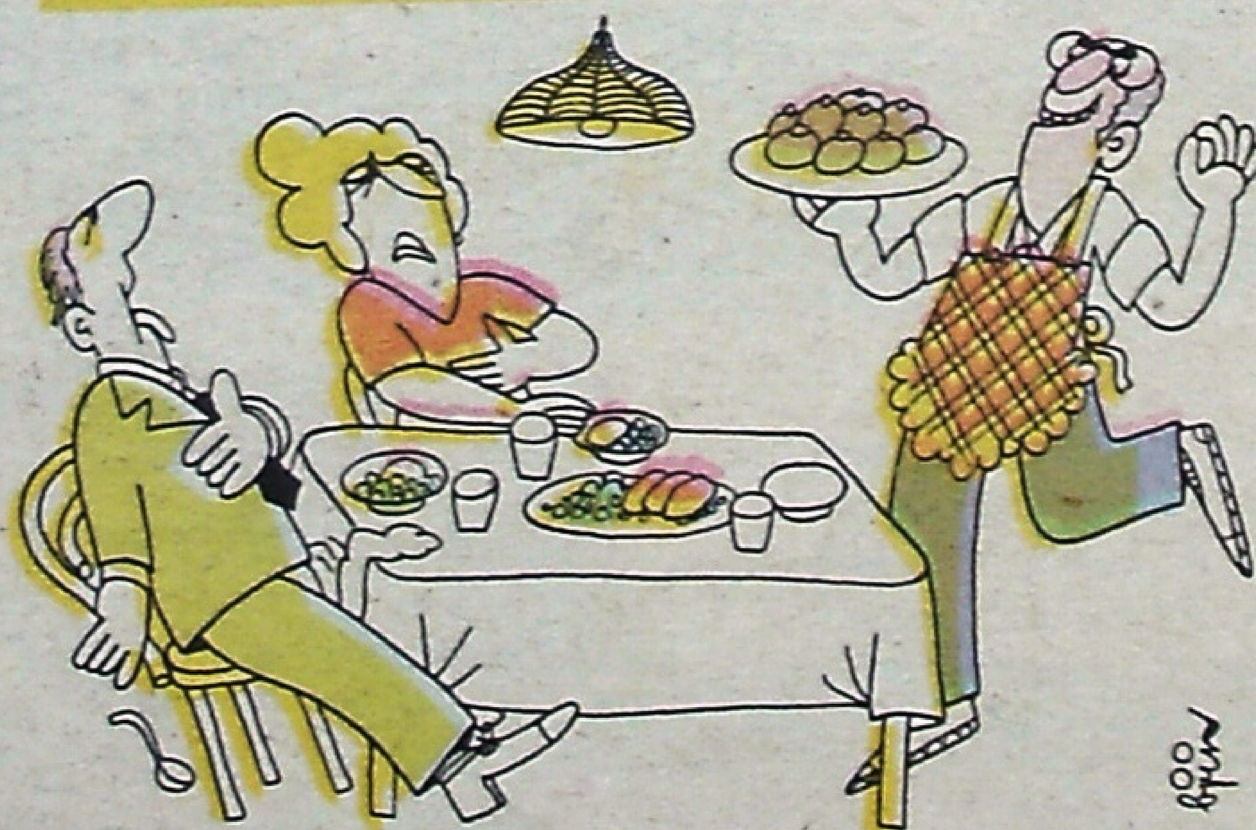
– Még nem döntöttem.

Lehoczki István:

– Azzal, hogy egészséges vagyok és kiegyensúlyozott.

Balázs-Piri Balázs:

– A főztömmel!

Brenner György:

– Egy harminc darabból álló vegyes gyűjteménnyel.

Endrődi István:

– Semmivel. Majd csak a fejükre esik egy-egy tégla.

Vasvári Anna:

– A szatíra éles fegyverével.

KÜRTI ANDRÁS:

A MAUSDORFI KALAND

3

Épp ideje, hogy közelebbről is szemügyre vegyük a társulatnak rang szerint legfontosabb tagját, a BUFA vezérigazgatóját, Peák Emilt. Ő a megérkezés órájában fürdőruhát öltött, bement a vízbe, jelentéktelen megszakításokkal azóta is ott tartózkodik. Ha végtagjait nem vesszük figyelembe, két golyóból van összerakva a vezér, a kisebbik golyó a feje, ez áll ki a vízből. Peák Emil ugyanis nem úszik, nem mozog, hanem speciális kétéltű hűllő módjára a sekély vízben beássa testét a puha fövénybe, csak a kobakja áll ki, a szeme lehúnyva és boldog, elégedett. Naponta kétszer megjelenik a parton Kutruc és napolajat csorgat a vezér gyér hajzattal koronázott fejére, hogy az végzetesen oda ne kozmáljon.

A vezér-gyerekek, Peák Andrea és fivére, Balázs csak elvétve kérnek valami csekélyke szívességet Kutruc Banditól. A csinos, vidám, talpraesett lányt és hasonló kvalitásokban úgyszintén bővelkedő fivérét egycsapásra befogadta a telep vegyesnemzetiségű aranyifjúsága, azóta jóformán csak látogatóba járnak a szülői faházba. Nappal vitorlázás, úszás, könnyűbúvárkodás, napozás, vidám csevegés kézzel-lábbal, este a drink bár, szabadtéri magnózás, tánc, miegymás. Hősünkre jóformán csak akkor van szükségük, ha a társaság vízisízést iktat programba. Ilyenkor Kutruc Bandi vezeti a motorcsónakot.

Egyáltalán nem tart igényt Kutruc szolgálataira közvetlen főnöke, Kovenda Károly, van ennél nagyobb baja-gondja árva fejének. Történt ugyanis, hogy Nellike a második napon valahogy beleesett egy filmszínész küllemű svéd kertészmérnök vitorláshajójába és azóta vagy nem tud vagy nem akar kimászni belőle. Kovenda meg csak ül elárvult faháza verandáján, távcsővel pásztázza a tó felszínét, keresi ifjú neje nyomát, vizespohárból issza a rumot, sír, csuklik és reménykedik.

Kit egy, kit több ecsetvonással ábrázolva, de azért csak közelebb hoztuk talán az olvasóhoz a mausdorfi magyarokat. Meggyőződhettünk, szó sincs arról, hogy agyonhalmoznák munkával Kutruc Bandit, hogy ennek a kopasz, zömök, farmernadrágos fiatalembernek ne jutna elég ideje a ragyogó környezet élvezetére, a felfrissítő kikapcsolódásra.

Elvileg.

Mert az a keserű igazság, hogy ezekben a szabad óráiban hősünk — gyötrődik, szenved.

Egyre mérgesebben, napról napra halmozódó dühvel gyötrődik, szenved, mert senkije sincs, akinek kiönthetné a szívét legalább.

Nincs társasága.

Teljesen el van szigetelődve.

Olyan társadalmi helyzetbe került itt, amely rosszabb, sokkal rosszabb a pesti bohóc-státusznál.

Pedig itt senki nem heccelődik vele, sőt, felettébb udvariasak a BUFA vezetői, családtagjaik szintúgy. „Fiatal barátom, legyen szíves"..., „Ha volna most egy kis szabadideje...", „Bandikám, ha nem esik nehezére..." stb.

Az ördög tudja, miért, de elkeserítőbb ez, mint otthon a sofőrök, az asztalosok durva tréfái a műhelyekben, a gyárudvaron, mint a kékköpenyes kollégák otromba csipkelődései az operatív csoport nagyszobájában. Ráadásul Andrea levegőnek tekinti, észre sem veszi őt, hasonlóképpen Kovendáné Nellike sem, akit időnként megpillant a svéd mérnök vitorlásán, a tó kevésbé forgalmas tájain. Pedig ő bármelyikük egyetlen kedves szavára tűzbe menne...

Ajánlatos lesz vigyázni!

Semmi jóval nem kecsegtet, ha egy alapjában szelíd, sőt félénk, gátlásokkal teli fiatalember álmában oly haragosan vicsorgatja a fogát, hogy doktor Diósdinak föl kell hozzá kopogtatnia a szenynyesruha-kosár nagyságú manzardba.

* * *

Másnap, az ötödik mausdorfi reggelén Kutruc András nem takarított ki, nem hozott tejterméket a városból, nem vitte verekedni Koloskát, nem szolgált fel frissítőket az ultizóknak, nem locsolta meg olajjal a vezér vízből kiálló rozmárfejét, nem vett spárgavégre senkit a vízisízni vágyó aranyifjak közül...

Egész nap a hegyek között kóborolt, mint egy jeti, étlen-szomjan, késő este tért haza, aztán jó fél órát töltött ünneplő farmernadrágja restaurálásával, tiszta trikót húzott, cipőjét is áttörölte egy rongydarabkával, és így kiöltözködve az új életre — irány a Casino.

Nem a drink bár, hanem — a játékterem!

Nem azért, hogy nyerjen.

Azért, hogy veszítsen.

Igen, első hallásra bármilyen furcsán hangzik is, Kutruc András azzal az eltökélt szándékkal csörtetett át a szerencsejátékok bűnös hajlékába vezető cölöphidon, hogy az utolsó petákig elverje kicsiny vagyonát, hogy megszabaduljon kétheti költőpénzétől, tönkremenjen.

Azt fundálta ki ugyanis, hogy elmegy, hazamegy, végetvet ennek az úgynevezett jutalomüdülésnek. Mégpedig nem a duzzogva fölmondó háztartási alkalmazott szánalmas módján akart távozni, hanem úgy, mint egy tragikus hős. Íme, a merész ifjú, aki a félelmetes ruletten mindent elvesztett. És férfiasan levonta a sorscsapás következményeit, üres zsebbel, de magasra emelt fővel, kifosztva, de meg nem törve tér vissza szülőföldjére!

Így akarta, ezt tervezte, ezt várta.

IV. FEJEZET

A CASINÓBAN

Mausdorf nem San Remo, nem Nizza, nem Monte Carlo.

Sokkal kevésbé előkelő hely.

Ez többek között azzal az előnnyel is jár, hogy játéktermébe farmernadrágban Popeye-fejes trikóban is be lehet menni.

Csak ingyen nem lehet bemenni.

Máris itt a magyarázata, hogy az ötödik napja a mausdorfi üdülőtelepen tanyázó bufás-különítmény tagjai közül még senki sem tette be ide a lábát.

Sok kedvezményt biztosított Zwilling úr a vendégeinek. Nem kellett fizetniök az evezős csónakok, a kisvitorlások használatáért sem, ingyen tehették, ha vízisízni, teniszezni támadt kedvük.

Csinos kis pénzt spórolhattak meg tehát. Hősünknek például, aki szeszes italt elvből nem ivott, mert utálta, aki nem cigarettázott, mert egyszer megpróbálta, rosszul lett tőle, és aki egy fillért sem költött, mert szeretett volna venni magának egy új farmert, egy új szandált, két új trikót, a mamájának egy kötött kabátot, érintetlenül maradt meg mind a 392 schillingje.

Dehát hol van már ez a terv?!

Most az a szándéka, hogy egykettőre elverje a vagyonát a rulettszobában.

Ahová nem kevesebb mint száz schilling a beugró!

Két üveg konyak, vagy tíz doboz cigaretta, vagy tizenkét üveg sör, vagy másfél női pulóver ára.

Négy belépő költségéből már egy kis kéziszámológépet lehet kapni, amire odahaza buknak a műszakiak.

Nem is szólva arról, hogy hét belépő árán már jópofa kazettás magnó vásárolható és így tovább.

Ki bolond, hogy elszórja a drága pénzét?!

Kutruc Bandinak viszont most nem hogy gondot nem okoz a magas tarifa, még meg is könnyíti a dolgát, hamarabb szabadulhat meg amúgy is csekélyke valutájától.

Ne tévesszen meg senkit pislogása, lebiggyedő szájszéle, amint leszurkolja a százast, ez csak a zavar jele nála.

Ugyanis szeretne mielőbb túlesni az egészen.

Ugyanis érzi, hogy ő nem egészen játékkaszinókba való figura, nem egy Szemere gróf.

Ugyanis fogalma sincs arról, hogy tulajdonképp hogyan is megy a rulett.

Mindenesetre a pénztárnál erős lélekkel a megmaradt 292 schillingért zsetont vesz, belép a terembe...

Nincs undokabb írói fogás, mint húzni-halasztani a hosszan előkészített drámai feszültség föloldását. Például most részletes környezetleírást adni, vagy a szerencsejátékok közismert típusainak bemutatásával bíbelődni. Akkor, amikor a nyájas olvasót nyilvánvalóan már a frász töri, hogy mi történt Bandival a bűn e hajlékában.

Nos, az történt, hogy nyert egy óra alatt huszonegy ezer schillinget.

Pontosabban: negyvenöt perc alatt, mert negyedórát csak ácsorgott zsebre dugott kézzel a csillogó teremben, a három játékasztal körül, tanulmányozva a terepet.

Alapvető következtetést vont le a látottak alapján.

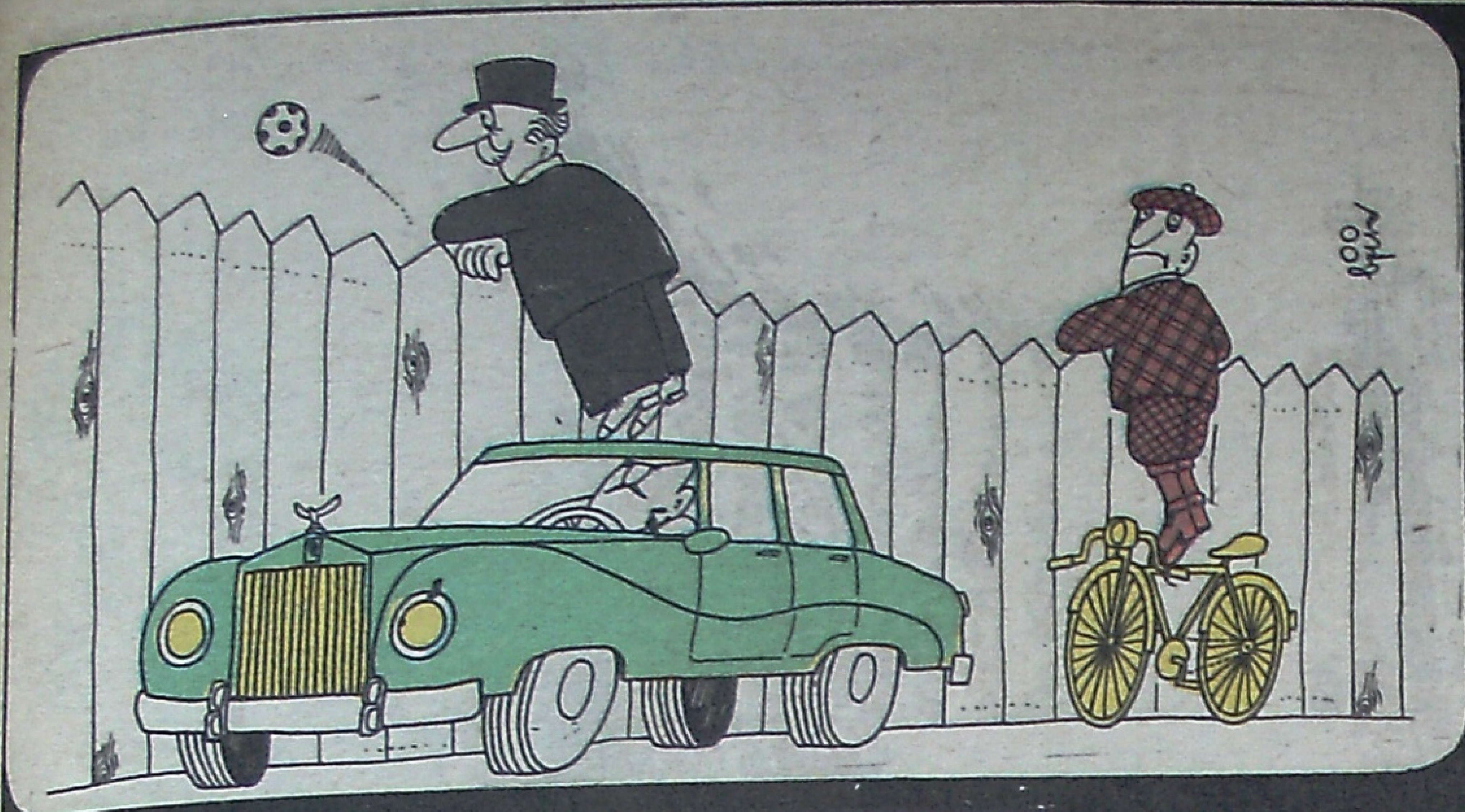
Azt, hogy neki — ha veszíteni akar — azokra a számokra kell tennie tétjét a színes posztón, ahová senki se rak zsetont, nyilvánvalóan azok a legrosszabb számok.

Az már magától értetődő, hogy nem aprózza el tétjeit, minél gyorsabban kívánt tönkremenni, fogorvosnál is rosszabb a várakozás, mint a húzás.

Utolsónak rakott tehát mindig, az üresen maradt számokra, főleg a 13-asra, lévén az peches.

És a krupié tolta eléje az új meg új zsetonhalmokat és ő kétségbeesetten, nyögve, izzadva marékszám rakta el magától, minél távolabb, az üres számokra, a 13-asra főként.

(Folytatjuk)

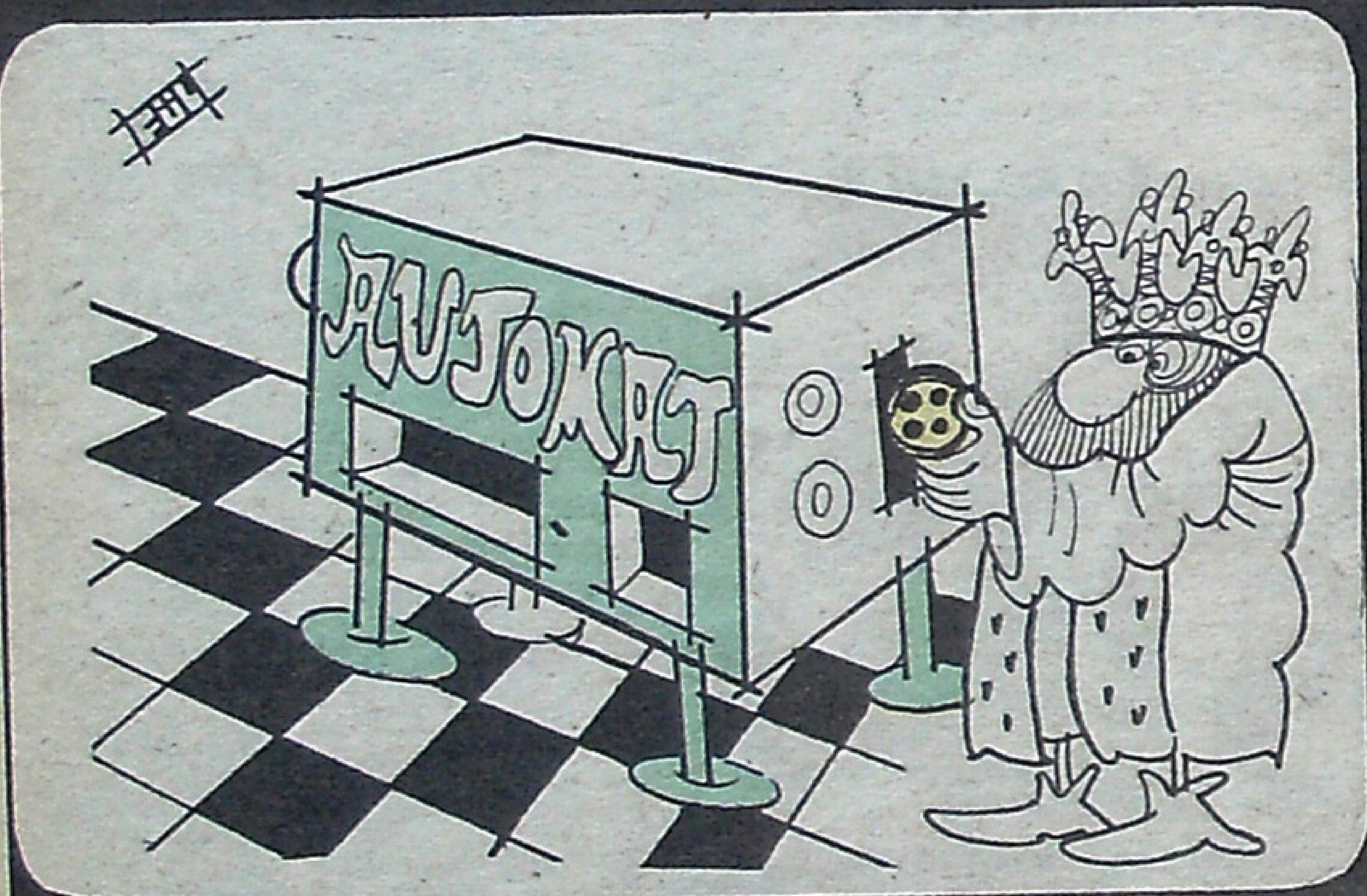

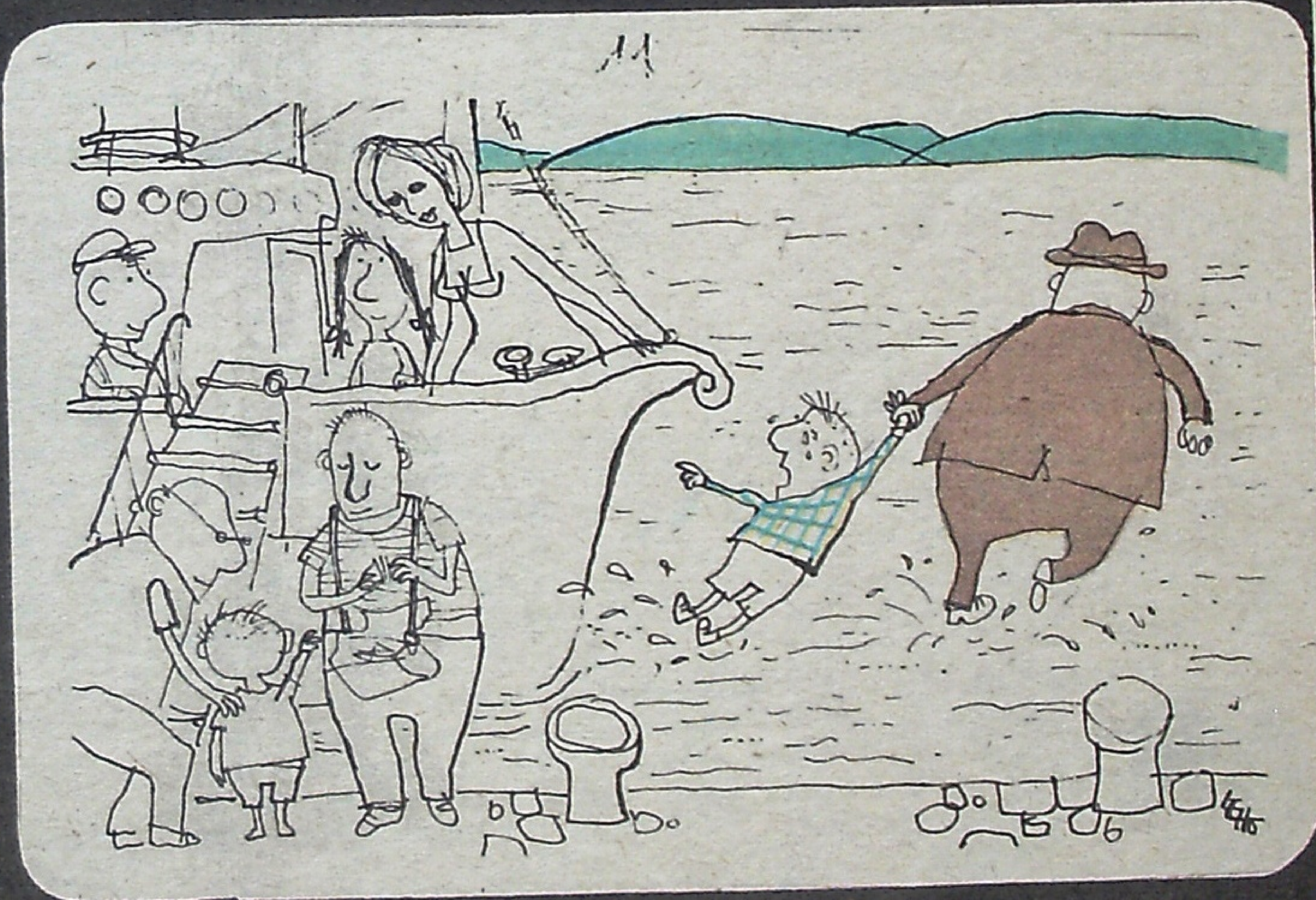

FUKAR

BALAZS PIRI
SZUR SZABO
VARNAI
FULOP
HEGEDUS
LEHOCZKI
SAJDIK

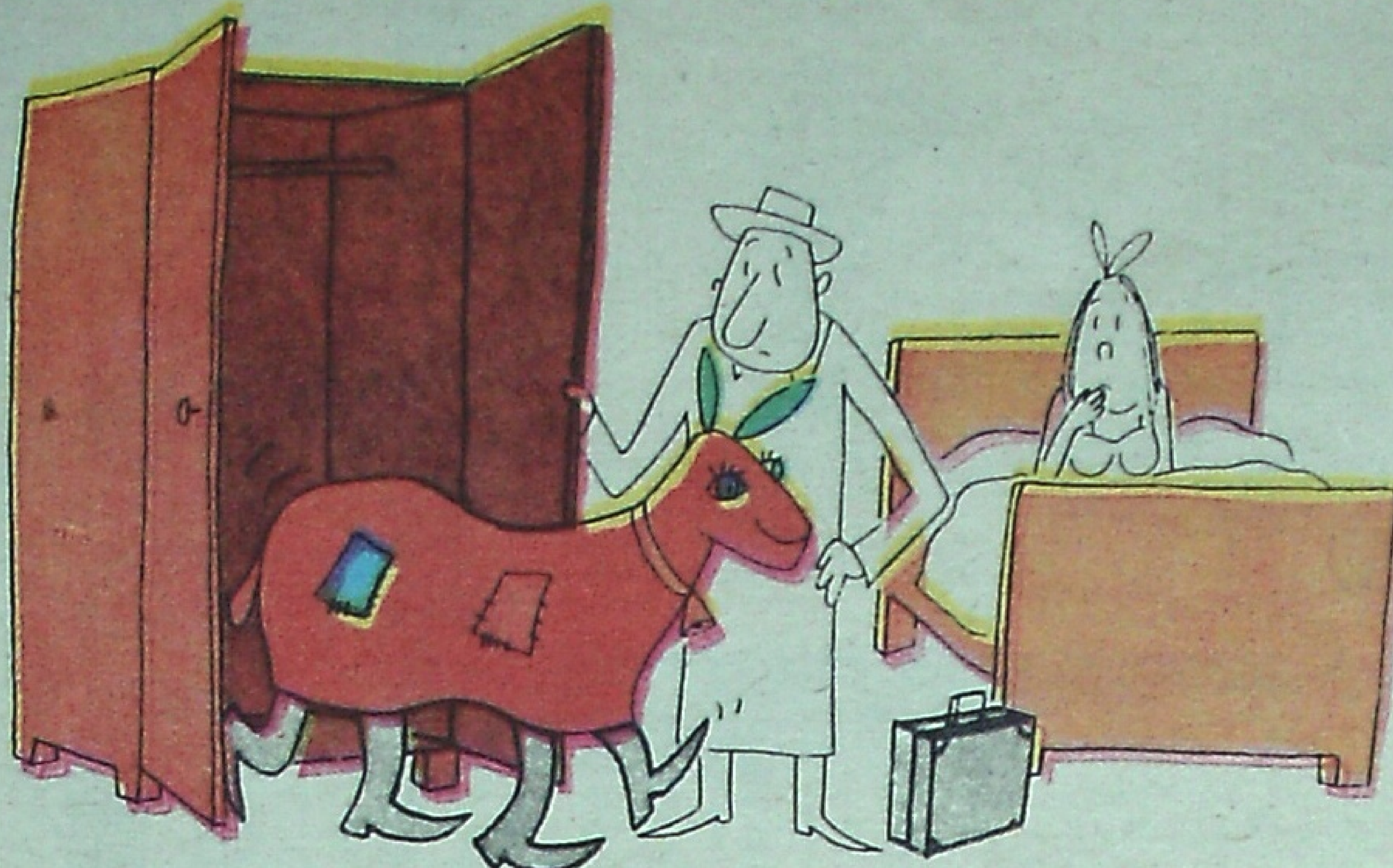

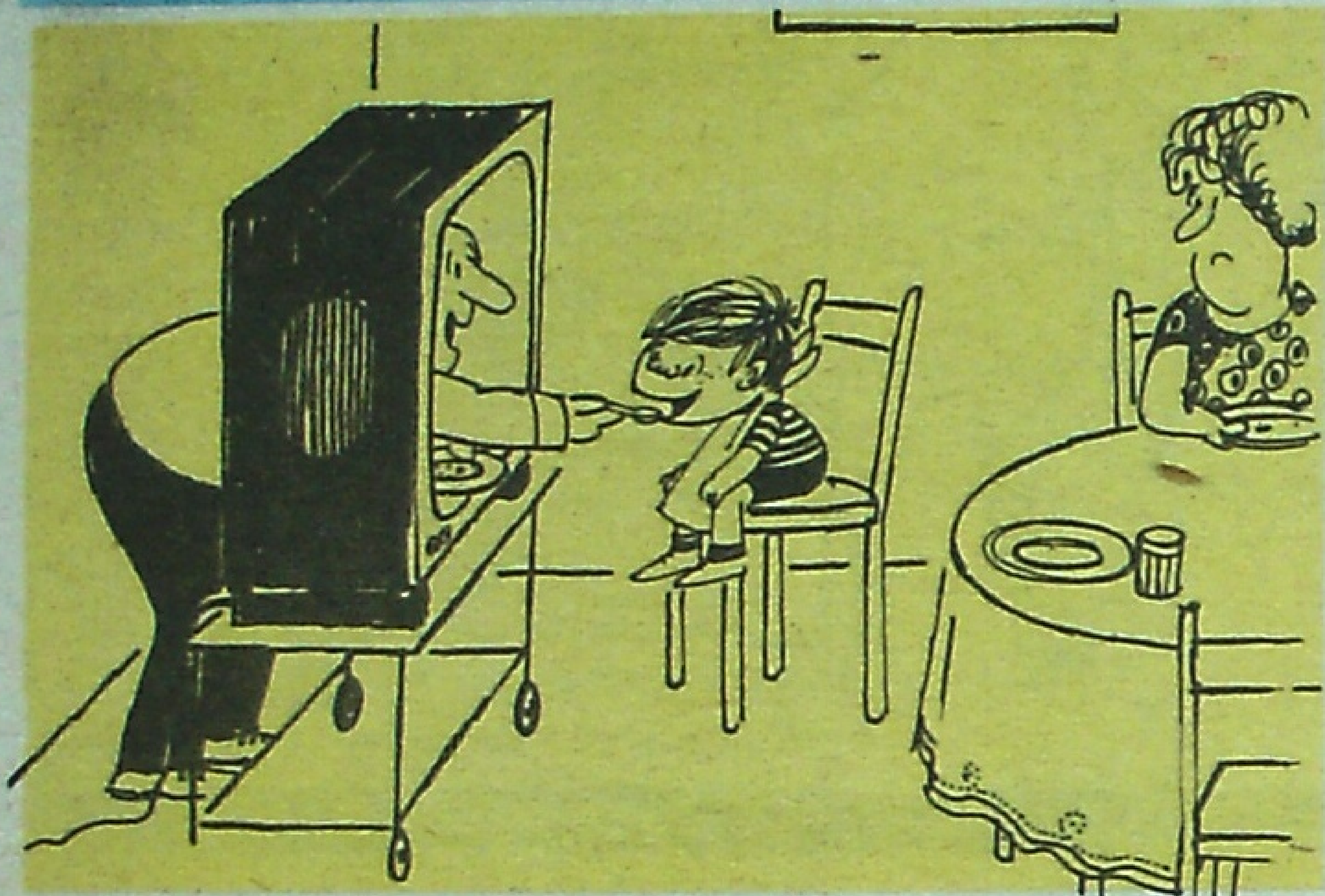
IMPORT HUMOR

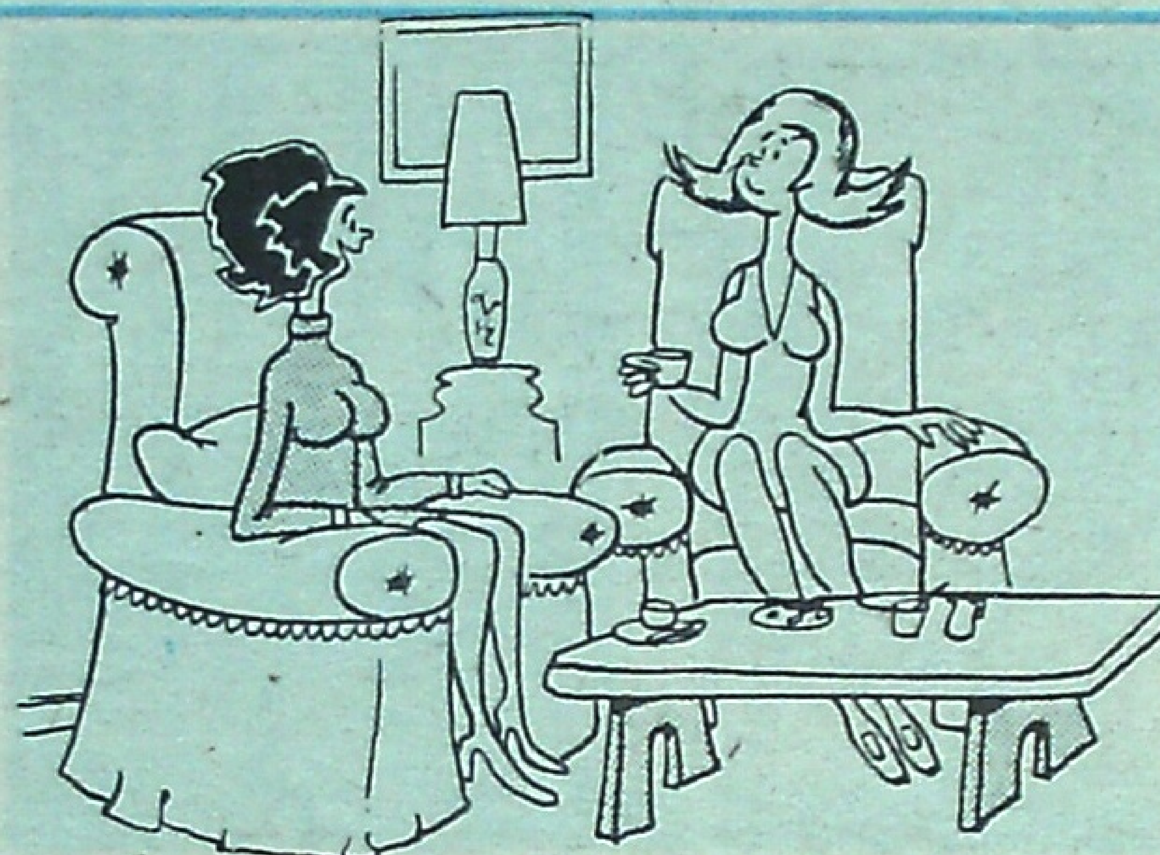
– Elnézést kérek, erre van a hotelgarázs?

MEGLEPETÉS

– Jól van, Michel, most hogy megetted a spenótot, megnézheted az esti mesét...

– A férjem szakember a futballban. Szombat délután mindig megmondja, hogy ki győz vasárnap, vasárnap pedig elmagyarázza, miért tévedett...

SZILÁNKOK

SZENT FOGADALOM

— Esküszöm, hogy az utolsó cigarettára gyújtok rá 2000-ben. Utána egy slukkot sem!..

KARAKÁN IGAZGATÓ

— Nos, ha a szaktársak között senki sincs, aki egyetlen szóval is kifogásolna valamit a termelési értekezletünkön elhangzott beszámolómból, akkor kénytelen vagyok saját magam vitába szállni néhány helytelen megállapításommal.

KÖLCSÖNÖS UDVARIASSÁG

— Vádlott! Foglaljon helyet a vádlottak padján.

— Köszönöm, bíró úr, mostanáig ültem.

FURCSA MEGHATÁROZÁS

Z. szerint a házastársi hűség azt jelenti, a másik ne tudjon róla, hogy megcsaljuk.

PROGRAM

— Mit csinál hétvégén?

— Rongálom a parkokat. Ez nekem nagyszerű kikapcsolódás.

TOLMÁCS

— Megmondtam a hirdetésünkre jelentkezőnek, hogy mi azonnal alkalmazzuk budapesti irodánkban, ha valóban jól beszél japánul. Az illető azt felelte, hogy japánul kitűnően beszél, a legkülönbözőbb nyelvjárásokban, csak egy apró problémája van...

— Micsoda?

— Magyarul egy szót sem tud.

KÖTEKEDŐ TERMÉSZET

L olyan kötekedő természet, hogy még a saját igazát sem hajlandó elismerni.

ELISMERÉS

— A magam részéről örülök, hogy néha a postán elkeverednek a küldemények. Egy hete adtam fel egy szerelmes levelet a menyasszonyomnak, amit a mai napig sem kapott meg. Szerencsére. Már nem aktuális.

AKARATERŐ

Brahovácz büszkén meséli:

— Nekem van akaraterőm ahhoz, hogy kitartsak minden káros szenvedélyem mellett.

MEDDŐ ÉRVELÉS

— Petike, miért nem mosakszol? Gondolj arra, hogy Budapest fürdőváros.

ELMÉLKEDÉS ÖREGKORBAN

A nyugodt öregséget követően milyen jólesne egy kis nyugodt fiatalság.

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

fogyasztható jelölés a doboz alján

A jelölést persze fogyasztás előtt ízlés szerint ízesíthetjük.

(A kremtúró dobozán észlelte Pintér Lajos oroszlányi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Leszaggatni kizárólag diplomával?

(Az arlói strandon fotózta Kerékgyártó Mihály, ózdi olvasónk)

Gyalogos átkelőhely!

(A pesti mini-árvíz emlékére beküldte Kristóf László)

Értesítjük a tenyésztőket, hogy

1975. július 17-én, kedden reggel 5 órától

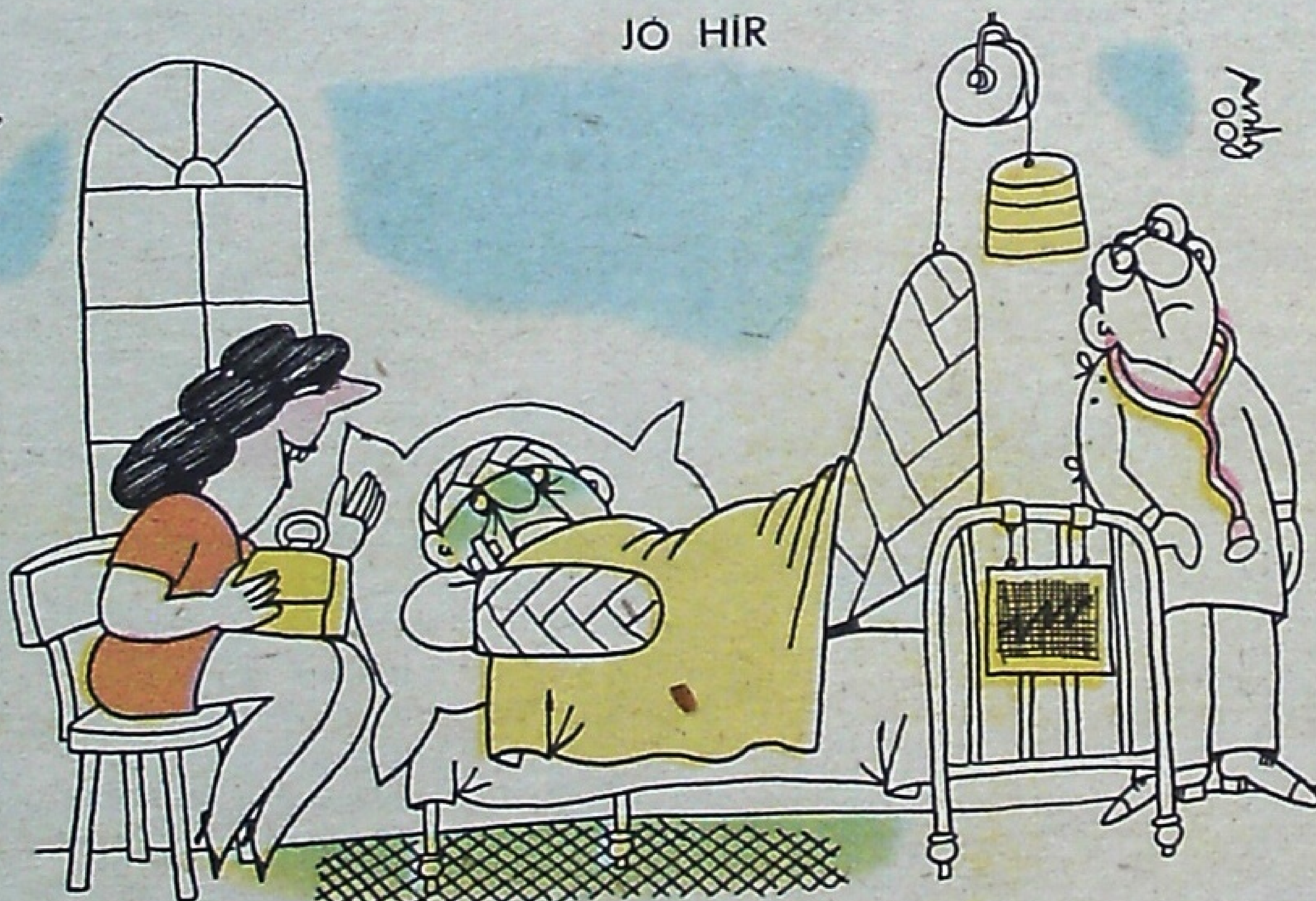
öreg galambot

vásárolunk fel, súlyhatárra, fajtára és színre való tekintet nélkül.

Mindent a nyugdíjasokért? Bár, ne felejtsük el: öreg galamb nem vén galamb. Július 17-e egyébként csütörtöki napra esett az idén.

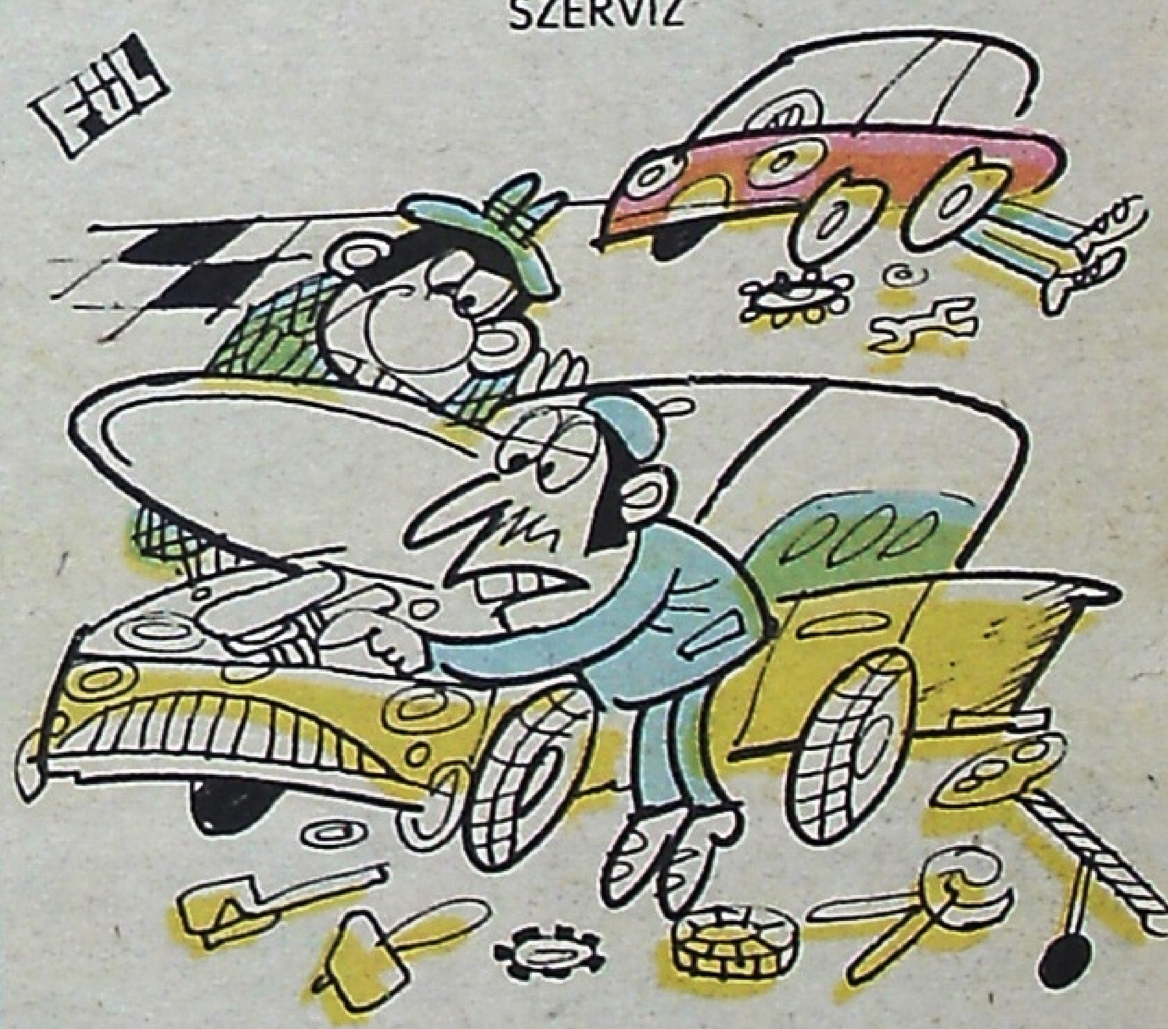
(A Dél-Magyarország című lapból ollózta Nagy Árpádné, szegedi olvasónk)

JÓ HÍR

– Amióta a férjem részegen megverte magát, olyan lelkiismeretfurdalása van, hogy egy csepp alkoholt sem iszik!

SZERVIZ

– Sajnos, ehhez a kocsihoz csak hat hónap múlva kapunk alkatrészt, de akkor egy órán belül megcsináljuk.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

– Elhatároztam, hogy soha többé nem fogadok senkivel.
– Ezt te mondod? Nem hiszem.
– Nem? Fogadjunk ...

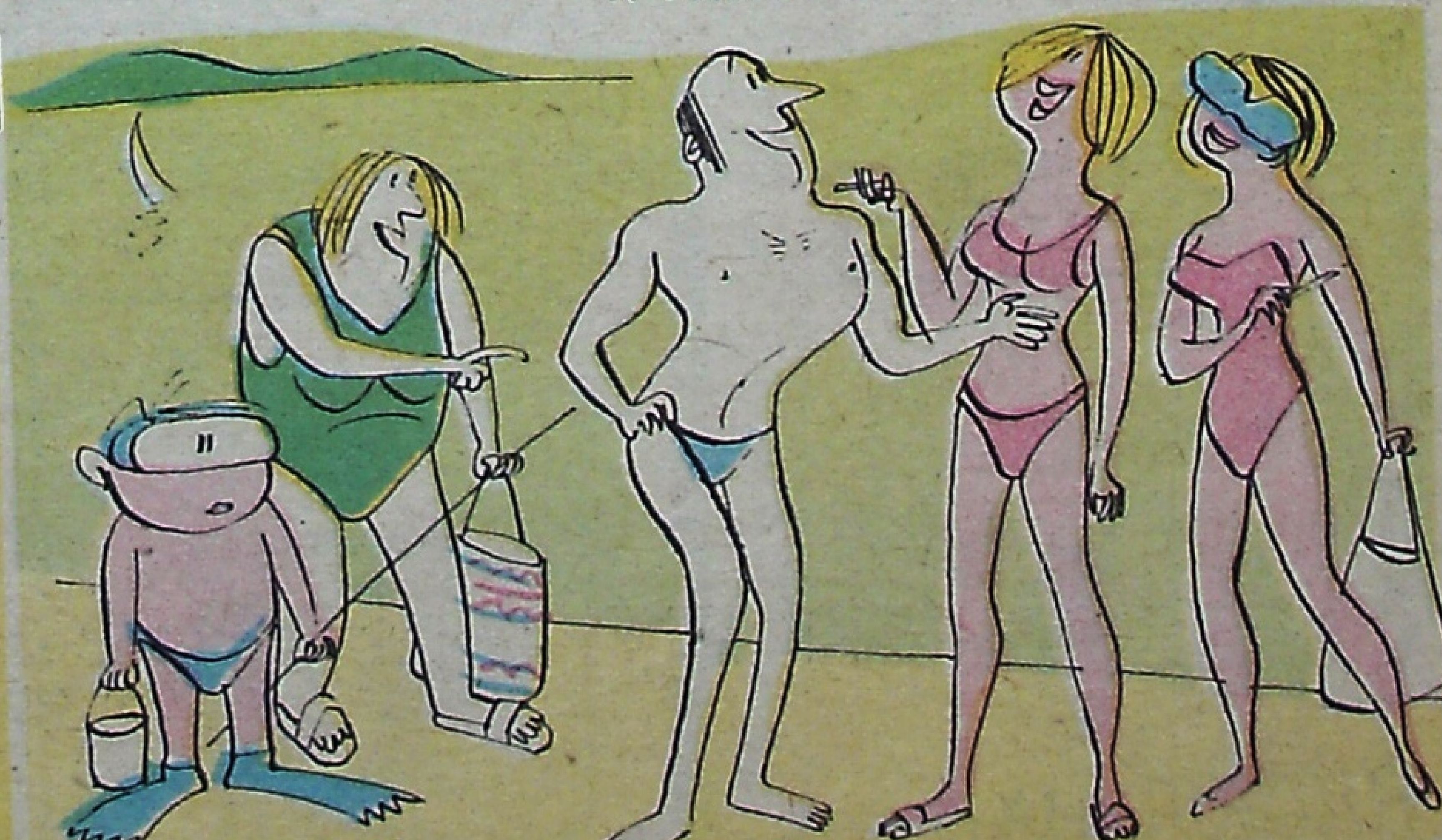
•

Egy kőműves leesett tíz méter magasból, de nem történt semmi baja: homokbuckára esett.
– Óriási szerencséje van! – mondja az építésvezető.
– Egy csudát van szerencsém – mérgelődik a kőműves. – Nem látja, hogy elszakadt a nadrágtartóm?

•

Két búvár dolgozik a tenger mélyén. Egyszer csak felülről jelzést kapnak.
– Mit akarnak már megint? – kérdi az egyik búvár a másiktól.
– Azt jelzik, hogy sürgősen menjünk a felszínre.
– Miért?
– Süllyed a hajónk!

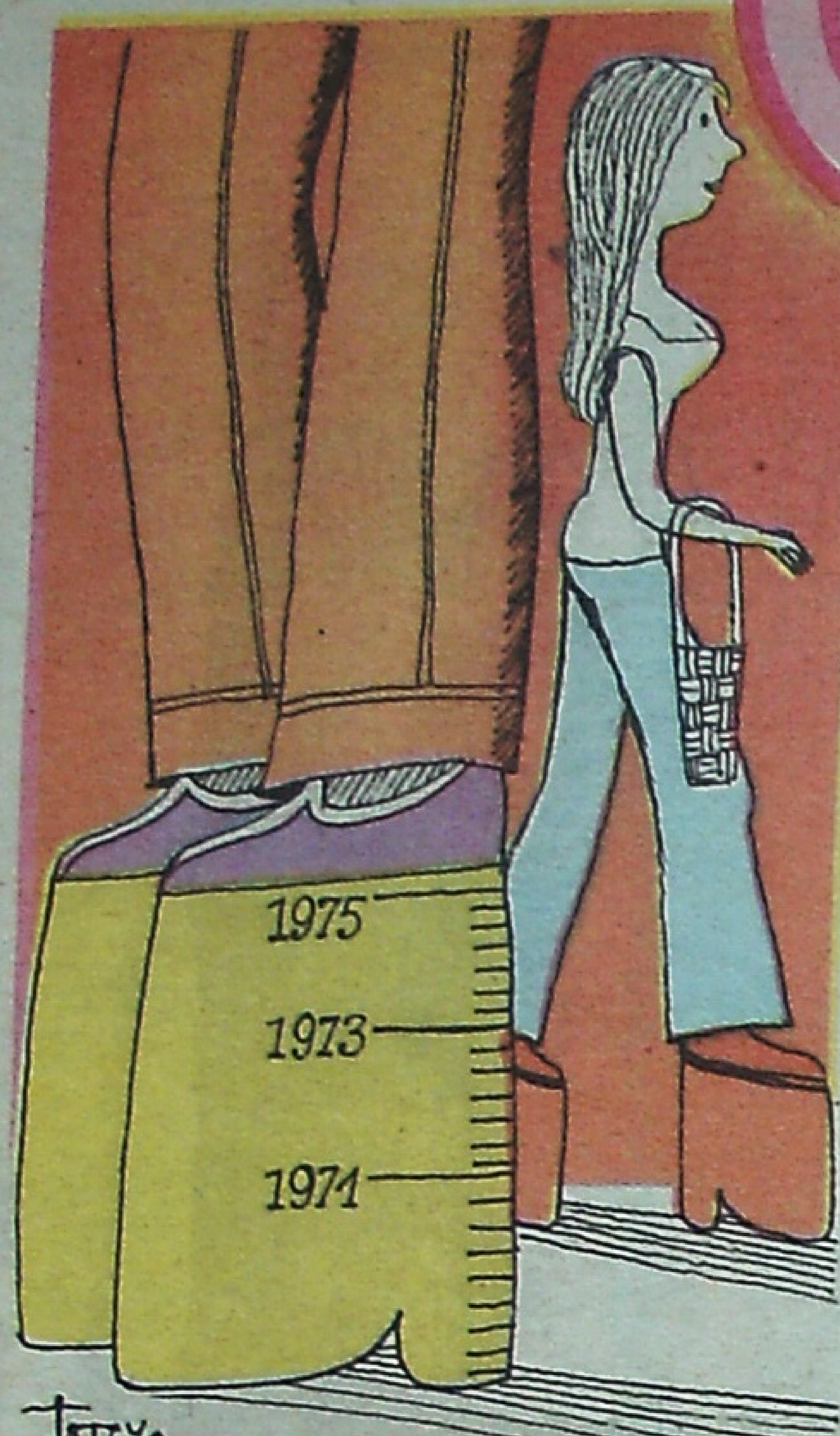
A MINTAKÉP

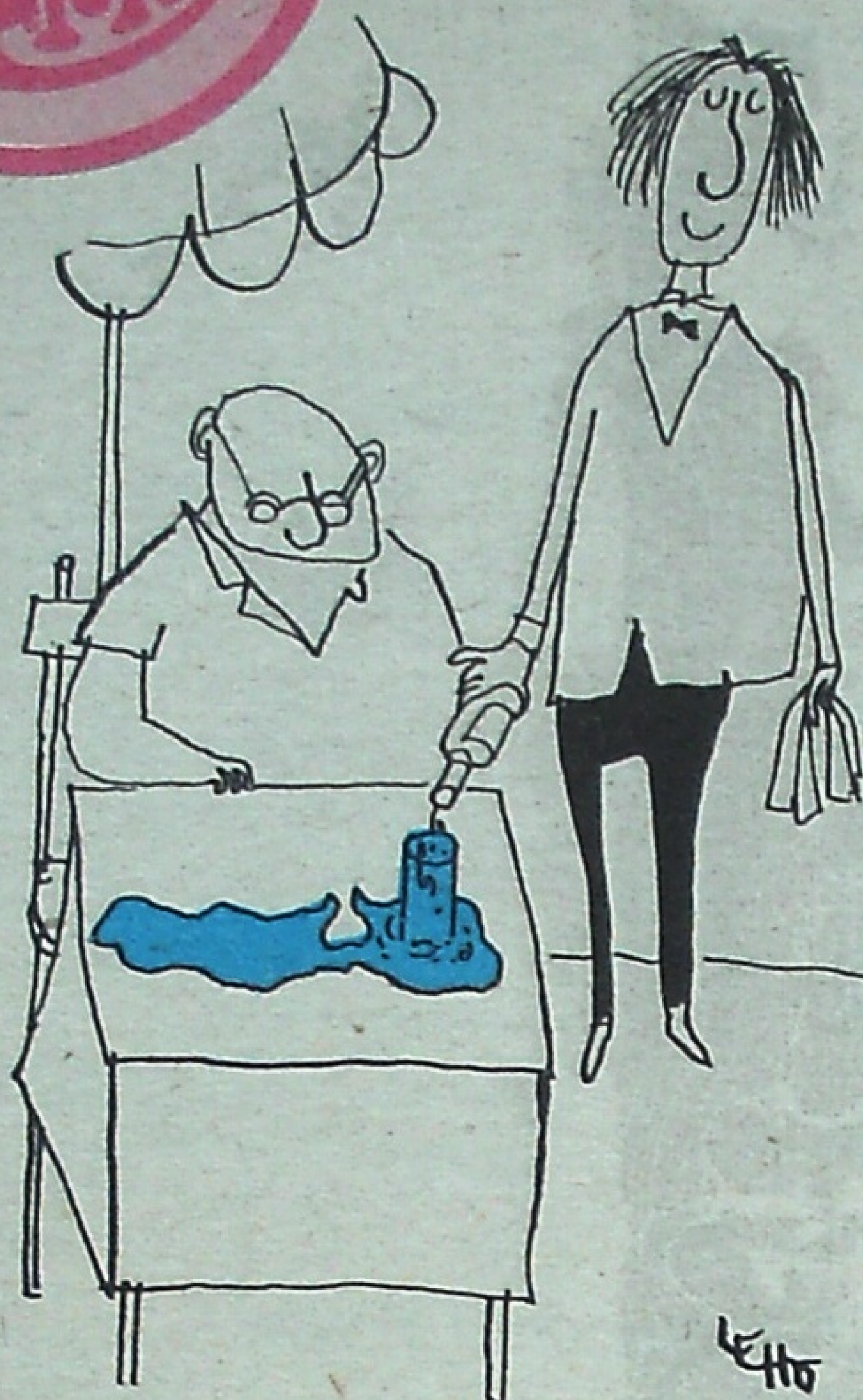
– Látod, apád milyen sokáig tudja visszatartani a lélegzetét?

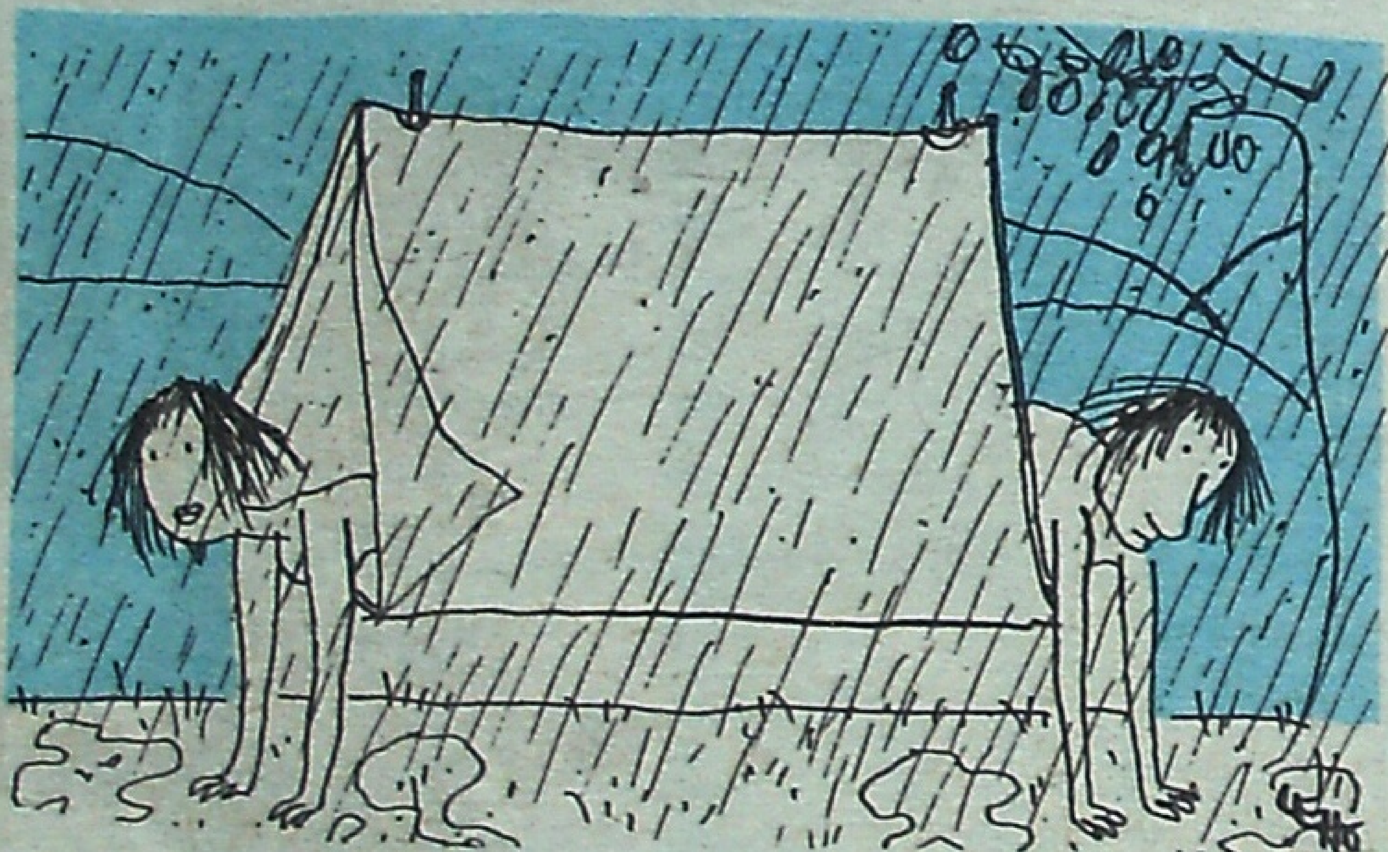

A CIPŐDIVAT FEJLŐDÉSE

KISEGÍTŐ PINCER A BALATONNÁL

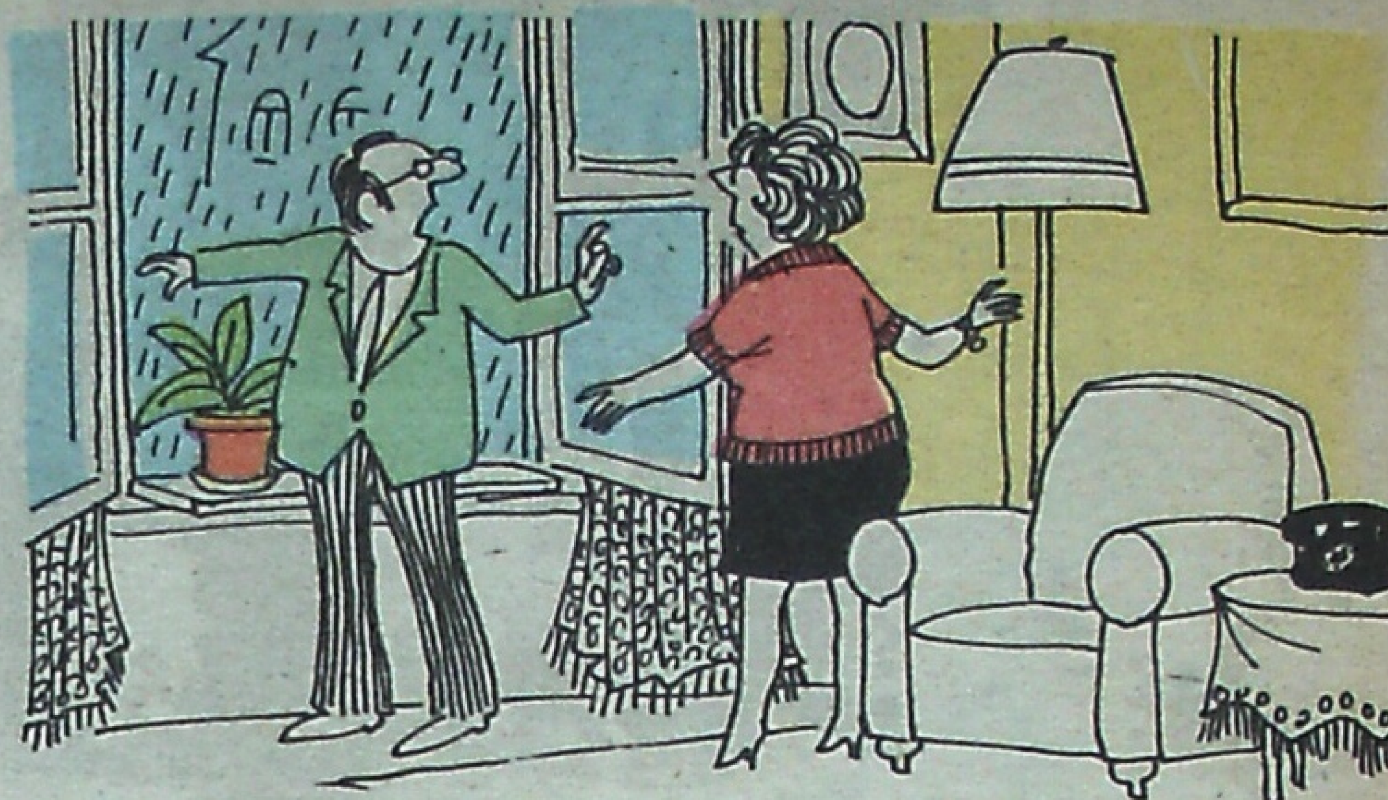
PECHES KEMPINGEZŐK

SPORT-PSZICHOLÓGUS

– Még két tizedmásodperc és túl leszel a nenehezén ...

ELŐRELÁTÓ FÉRJ

– Csepereg az eső. Nem akarsz még utoljára telefonálni?

ŰREBÉD

A kettes lebonyolítóba azért mentem, mert küldtek. Nem szívesen mentem, mert féltem Csupa Jenőtől, a főlebonyolítótól, aki közismerten szigorú volt, sőt néha goromba. Nagy volt a meglepetésem, amikor beléptem hozzá, mert Csupa Jenő, a főlebonyolító éppen négykézláb állt az asztala előtt, és a hátán egy kisfiú lovagolt.

— Holnapután tessék jönni, mert az akta még az iktatóban van — mondta a főlebonyolító. — Igaz, Pistike?

— Iden — válaszolt Pistike, majd Csupa Jenő szügyébe vágta a szandálját. — Gyia, ló!

Átszédelegtem az iktatóba, ahol Csótányosné, a főiktatónő ölében egy pöttömnyi kislány ült, egy nagy ollóval vagdosta az aktákat és időnként felkiáltott: „Bagaméri, a fagylaltját maga méri!" Amikor elmondtam jövetelem célját, Csótányosné kivette a szájából a gumimókust és selypítve közölte: „A mászodit emeleti számfejtészben dottoj Tejekesnél van az ügy."

A számfejtésben éppen doktor Kerekes volt Leonov űrhajós és mellette egy kisfiú Kubászov. Amikor beléptem, Kubászov közölte velem, hogy jól sikerült a dokkolás, az Apolló legénysége már elhagyta a kabint és ők most éppen űrpapiznak. Leonov űrhajós erre mosolyogva elmondta, hogy a kisebb hibákat már kijavították és holnapra tervezik a leszállást. Utána majd foglalkoznak az én ügyemmel is.

— Tessék mondani, mi történik ebben a hivatalban? — kérdeztem elhűlve.

— Az, ami a többiben — jelentette Leonov. — Ilyenkor júliusban és augusztusban tatarozzák és festik az óvodákat és a bölcsődéket. Ezért a szülők behozzák a hivatalba a gyerekeket. Kubászov űrhajós, vagyis Pléh Vincéné kisfia még egy

napig lesz nálam, aztán átadom Búbosnénak a könyvelésbe.

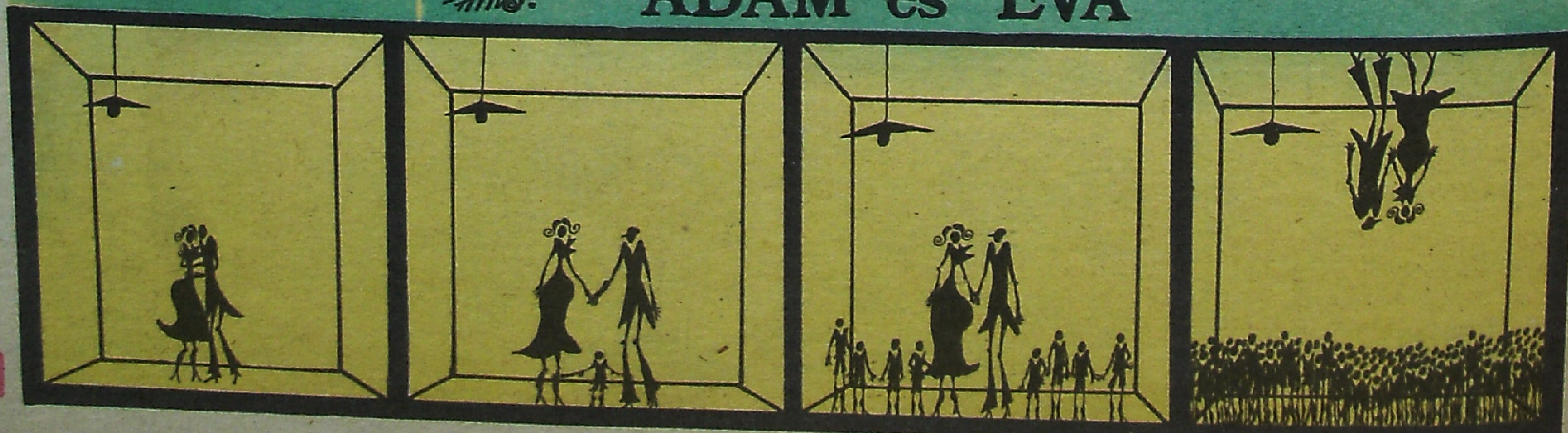
— És mit szól ehhez a főnöke? — érdeklődtem.

— Nagyon örül neki, mert az ő kisfia, Elemér, holnapután jön hozzám, mert náluk az oviban holnaputántól van festési szünet.

— Jó, akkor csak két hét múlva jövök — mondtam és elbúcsúztam, majd lassan elindultam a munkahelyem felé. Később aztán meggyorsítottam a léptemet, mert eszembe jutott Piri, a gépírónőnk, akinek megígértem, hogy a kisfiával, Stafford űrhajóssal délben összekapcsolódunk, majd átmászik a kabinomba és együtt űrebédelünk

Miklósi Ottó

ÁDÁM és ÉVA

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

BEFOLYÁSOS TITKÁRNŐ

A bonni *General Anzeiger* című lapban a következő hirdetés jelent meg: „Melyik bátor vállalat hajlandó alkalmazni hét évi külföldi tartózkodás után hazatért, sokoldalúan tehetséges, önálló titkárnőt, aki kilenc hónapon keresztül a még mindig el nem fogott angol postarabló Ronald Biggs üzlethálózata számára dolgozott. Szükség esetén Helmut Schmidt szövetségi kancellár referenciákkal szolgálhat. Ajánlatokat GZ 18191 számra a kiadóhivatalba kérünk.”

Egy bonni sajtóértekezleten a Süddeutsche Zeitung tudósítója a különös hirdetéssel kapcsolatban kérdést tett fel a kormányszóvivőnek, aki a következőket válaszolta: „Biztosíthatom Önöket, hogy rossz tréfáról van szó. A kancellár úr azonban egyelőre nem tud személyesen állást foglalni a közöspiaci csúcsértekezlet és egyéb hivatali elfoglaltsága miatt”.

„DISZKRÉT”

Amszterdam városában, ahol rengeteg a bár és mulatóhely, az egyik legelőkelőbb városnegyedben új lokált nyitottak meg. Az Amsterdamsche Courant című lapban ebből az alkalomból a következő hirdetés jelent meg: „Csak kifinomult ízlésűek számára! Megnyílt a ‚Diszkrét’ bár. Nyitva hajnali négy óráig. Éjféltől kezdve pornofilmvetítés. Mixernőink és pincérnőink blúz nélkül szolgálnak fel. Belépés csak zakóban és nyakkendővel.”

Nyugtalanító hirdetés. Nadrág nem kell?

BÉKÉT AZ UTAKON

Roggenbeuren nyugatnémet városka plébánosa a helyi lap közlése szerint a templomkapura kiragasztotta az „Autóvezetők tízparancsolatát”. Az első a következőképpen hangzik: „Az Úr nevét ajkadra ne vedd még akkor sem, ha éjjel a szembejövő kocsi reflektora szemedbe világít vagy nem adják meg neked az elsőbbséget!”

SÍRÓGÖRCS

Philadelphia városában Maurice Smith 24 éves fiatalember egy lámpaoszlopnak támaszkodva állt az utcasarkon és zokogott. Néhány pillanat múlva két rendőr és egy FBI-ügynök lépett hozzá. Nyomban megbilincselték.

A rejtély megfejtése: a Bank of Amerika philadelphiai fiókját néhány órával korábban kifosztották. A bankfiók igazgatója közölte a rendőrséggel, hogy egy új találmányt alkalmaztak. Minden bankjegykötegben

könnygázfiola van elrejtve, s ha a bankó-csomagot nem szakértő bontja fel, az időzített hatású könnygáz következtében másfél óra múlva ellenállhatatlanul sírni kezd.

MEGNYERŐ KÜLSŐ

– Te add oda neki a számlát, neked olyan becsületes arcod van.

NYÁRI PÁRBAJ

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308 2-31 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

DIVATROVATUNK

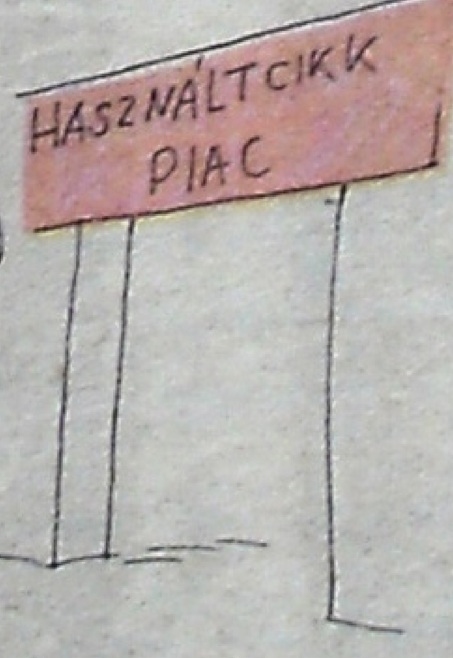
Rák Béla rajzai

Boleró

Tangó

Malaclopó

Szarvasmarha-lopó

Banánszoknya

Kókusz-szoknya

Nadrágkosztüm

Szoknyaöltöny

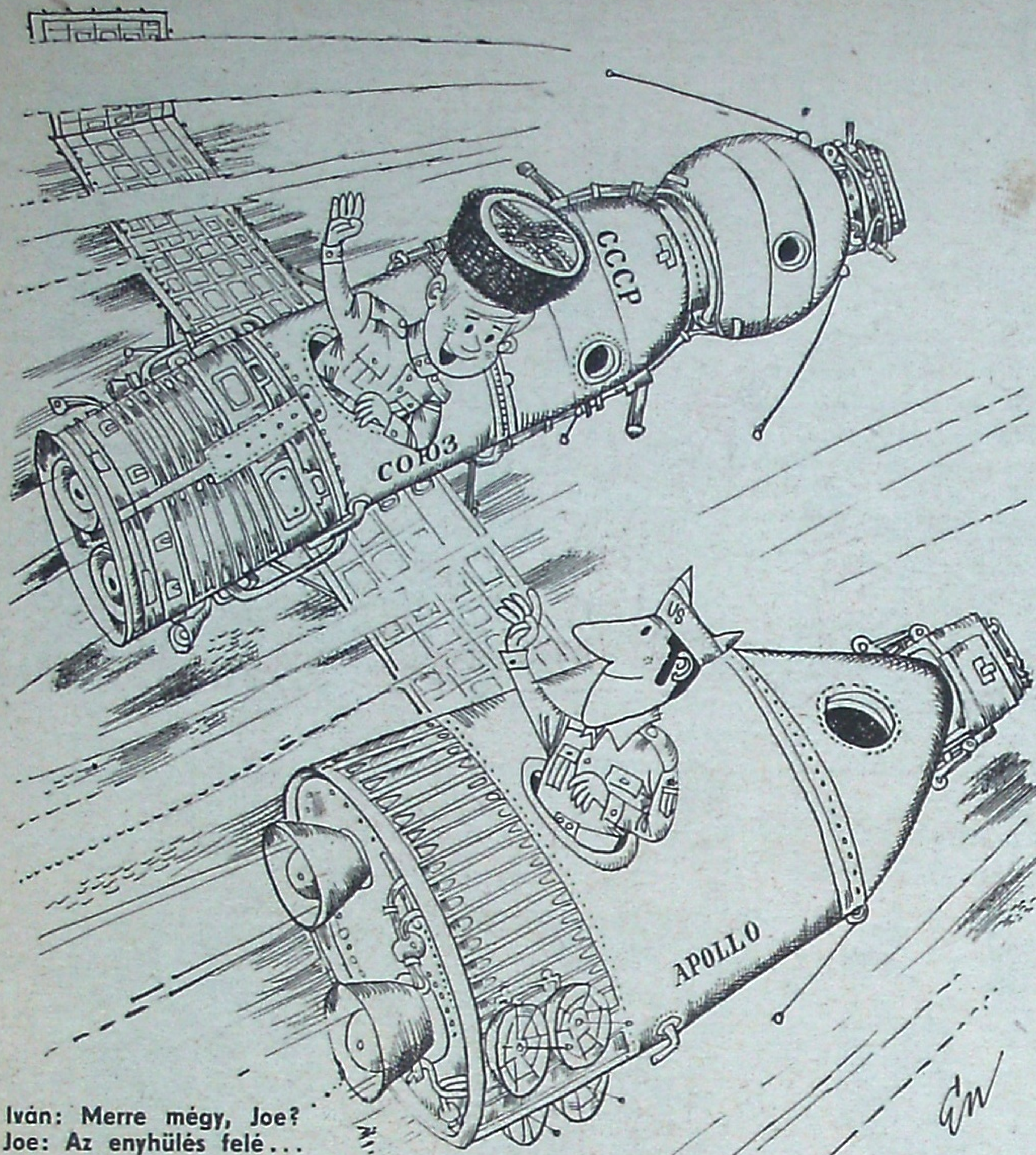
Otthonka

Házonkívülike

A VILÁGŰRBEN

Endrődi István rajza

Iván: Merre mégy, Joe?
Joe: Az enyhülés felé...
Iván: Akkor mehetünk együtt!

MODERN JÚLIA

– Ha nem tudnád, én is Rómeó vagyok!

KÁR A BENZINÉRT!

Kapornai mérgesen meséli a barátjának: — Képzeld, a sógorom, az a piszok, nem adott kölcsön egy százast elsejéig... — Vízszintes 34 — vízszintes 1 — feleli erre az. Megfejtésül csak ezt a két sort kérjük kizárólag levelezőlapon, legkésőbb augusztus 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

8. Egészen elsőrangú
13. Stájerország fővárosa
14. Az utóbbi években sokat emlegetett ázsiai állam
15. Gyógyászati célokra használt növényi v. állati eredetű anyag
16. Azzal a bizonyos „hatodik érzékkel" előre megsejt valamit
19. Alma... (város)
20. Intéző bizottság rövidítése
22. Felszólítás fegyverhasználatra
23. Goncsarov híres regényhőse (a tunyaság szimbóluma)
26. Igen egyszerű szállítóeszköz
28. Vo... (szeszes ital)
29. Igekötő
30. Tartomány és város Görögországban
31. Dísz-állat
37. Férfi fehérnemű
38. Zománc — közismert idegen szóval
39. Az Észak-amerikai nagy tavak egyike
41. Meztelen test
42. Csillag — angolul
44. R. O. U.
45. Beérkezik, érvényesül — ismert idegen szóval
47. Erős ütőkártya
48. Kisipari szövetkezet
50. Ostoba — oroszul (egy kártyajáték nyerte a nevét erről a szóról)
52. Az MTK-val fuzionált egyesület betűjele
53. Aki náthás vagy sírdogál
55. Kelet-ázsiai félsziget
57. Jóféle pálinka
60. A magyar egyetem nagyhírű angol professzora volt (Arthur)
61. A számlán nem szereplő fizetnivaló
63. Az 58. függ. első két betűje
64. ..bornok
65. A torokgyulladás orvosi (latin) neve
66. Különböző magasságú zenei hangok együtthangzása

FÜGGŐLEGES

1. A Balkán-félsziget és Kis-Ázsia között van
2. Rövidítés számok előtt
3. Én vagyok — angolul
4. Község az egykori Szeben vármegyében, asszonyairól és Mátyás királyról nevezetes
5. Emberek, egyenes sorba állítva
6. Angol hosszmérték
7. Amerikai költő (1809—1849)
9. A 6. függ. vége
10. Például a futás gyorsasága
11. Amire a fonalat felgöngyölítik
12. Délszaki növény
17. Ellenszenves emberi tulajdonság
18. Kés és nadrág közös ismérve
21. Szigetcsoport a Földközi-tenger medencéjében
24. Offenbach egyik művének címe
25. Karinthy Frigyes Capillária című regényében a nőstények neve
27. Magyar költő a 17. században, hírhedt gonosztevő is volt
28. A színpad számára alkot
31. ...ritif (étvágygerjesztő ital)
32. Y. M. L.
33. Meglehetősen ritka női név
35. Szovjet harcirepülőgép-típus viselte ezt a nevet
36. Mocsaras vidéken élő gázló (...ha elszállsz dél felé)
40. Hangosan kiabálva
43. A katolikus egyház liturgiájában a karácsonyra való előkészület ideje
46. Indiai pénzegység
49. Döntőbírák testülete (például egy vetélkedőben)
51. Egy fájdalomcsillapító gyógyszer neve (egyébként: fájdalom — latinul)
54. Jean — fonetikusan
55. A történetírás múzsája
56. Helyrag
57. K. B. A.
58. Hajdani görög törzs
59. Sereg egynemű betűi
62. Olasz névelő

KÖNNYŰ FELADAT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Csak meg tudok különböztetni egy inast a szakácsnőtől."

100—100 forintot nyertek:

Gönye Ilona, 9341 Mihályi, Petőfi u. 17.

Mezei Miklós, 9023 Győr, Blaha u. 12.

Szegvári Andor, 1113 Budapest, Bartók Béla út 152. C. 305.

A díjakat postán küldjük el.

csakmegtudokkül
izrael őr delnö
romm is ab bonn
kr ionok iv seb
uganda omt spö
sav rl niobe ez
zloty bkr ápolt
ogi selejtes e
emancipál r olt
g dolcevita nen
yard aretino gi
ivoir e m ey
nu é lőfegyver
almáskert é ez
staszakácsnőtől